

Μνήμων

Τόμ. 3 (1973)

T O M O S T P I T O S

ΜΝΗΜΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑΣ ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Αί δυτικάι πηγαί διά τήν ἔναντι τῶν Νορμανδῶν πολιτικὴν τοῦ Κωνσταντίνου Γ' Δούκα ● ALEXANDRA V. PETALA: La Naissance du Nouvel État Grec vue par la Presse Toulousaine ● ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Α. ΚΥΡΚΟΥ: Δύο ἀνθρωπολογικὲς θέσεις στὸ σοφιστὴ Ἀντιφόντα ● ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Θ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ: Χειρόγραφα Μοναστηρίων τῆς Ἡλείας ● ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΧΡ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΑΔΟΥ: Μετασχηματιστικὴ ἀνάλυσις τῶν συμπληρωματικῶν προτάσεων τῆς νέας Ἑλληνικῆς γλώσσας ● ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Συμβολὴ εἰς τὴν ἔρευναν τῆς Νεολιθικῆς Θεσσαλίας ● ΙΩΑΝΝΟΥ Κ. ΠΡΟΜΠΟΝΑ: Ποικίλα κριτικά ● ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΥ: Μελανόμορφα ἀγγεῖα ἐκ Κεφαλληνίας.

A Θ Η Ν Α Ι 1 9 7 3

ΣΥΜΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑΝ ΤΗΣ ΝΕΟΛΙΘΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ. ΕΥΡΗΜΑΤΑ ΕΚ ΜΕΣΙΑΝΗΣ ΜΑΓΟΥΛΑΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

doi: [10.12681/mnimon.155](https://doi.org/10.12681/mnimon.155)

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. (1973). ΣΥΜΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑΝ ΤΗΣ ΝΕΟΛΙΘΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ. ΕΥΡΗΜΑΤΑ ΕΚ ΜΕΣΙΑΝΗΣ ΜΑΓΟΥΛΑΣ. *Μνήμων*, 3, 179–208. <https://doi.org/10.12681/mnimon.155>

ΣΥΜΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑΝ ΤΗΣ ΝΕΟΛΙΘΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ ΕΥΡΗΜΑΤΑ ΕΚ ΜΕΣΙΑΝΗΣ ΜΑΓΟΥΛΑΣ *

Τὸ ἐξεταζόμενον κατωτέρω ὕλικὸν προέρχεται ἀπὸ τὴν θέσιν Μεσιανῆ Μαγούλα τῆς Θεσσαλίας¹ (σχέδιον I) καὶ εὗρίσκετο ἄνευ ἐτέρας ἐνδείξεως περὶ τῶν συνθηκῶν εὐρέσεώς του εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ Ἑθνικοῦ Μουσείου. Πάντως αἱ ὑπάρχουσαι ἐνδείξεις φανερῶνουν συλλογὴν

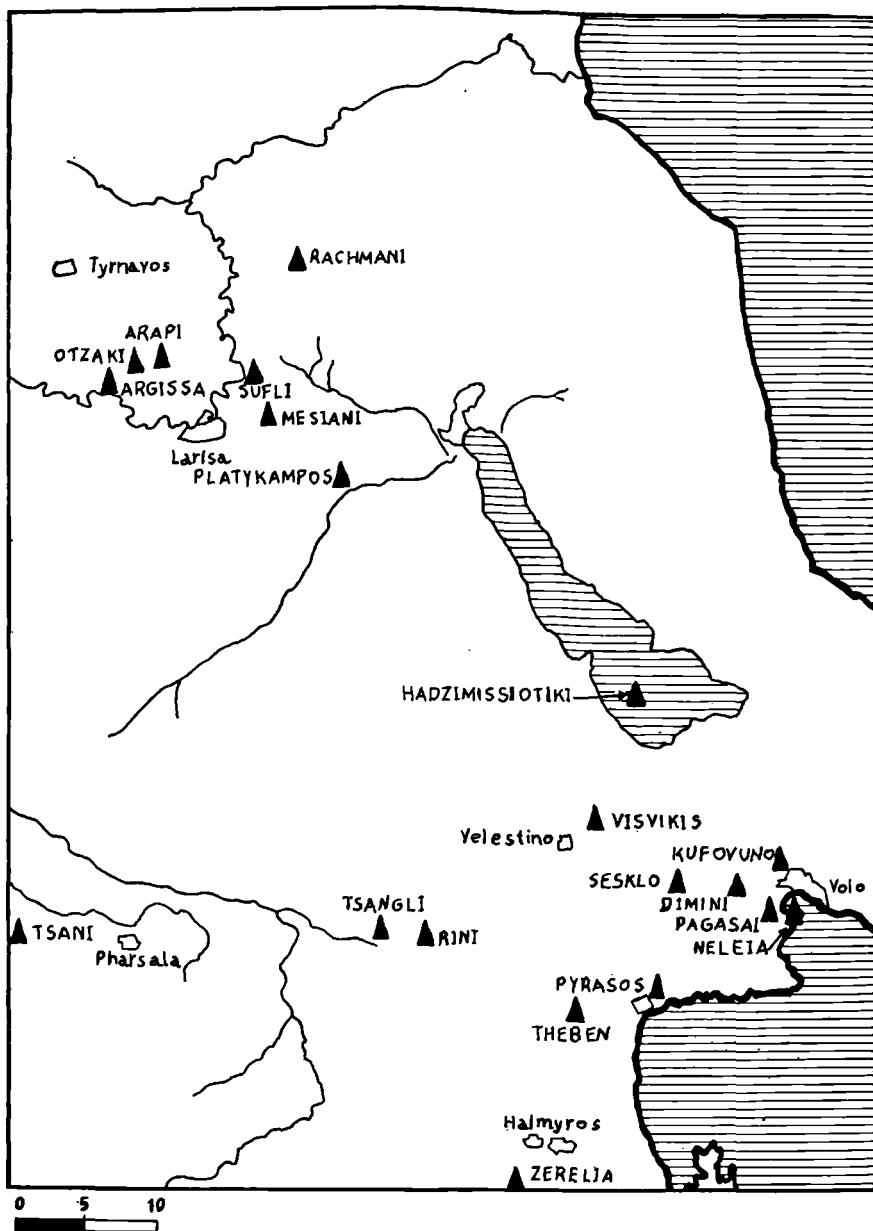
* Εὐχαριστῶ θερμῶς τὸν κ. I. Σακελλαράκην ὁ ὁποῖος μοῦ παρεχώρησεν τὸ ὕλικόν καὶ παρέσχε πᾶσαν βοήθειαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκπονήσεως τῆς παρούσης ἐργασίας, τὴν δίδα Κ. Ρωμιοπούλου διὰ τὰς λίαν χρήσιμους συμβουλὰς καὶ ὑποδείξεις τῆς ὥς καὶ διὰ τὰς κριτικὰς παρατηρήσεις τῆς, τὸν Dr. J. Nandris καὶ τὸν κ. B. Phelps διὰ τὴν χρήσιμον συζήτησιν προβλημάτων τοῦ παρόντος συνόλου.

Ἰδιαιτέρως εὐχαριστῶ τὸν καθηγητὴν τοῦ Ε.Μ.Π. κ. I. Παπαγεωργάκην διὰ τὴν οὐσιαστικὴν βοήθειάν του εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν λιθίνων ἀντικειμένων τοῦ παρόντος ὕλικου.

Συ ν τ ο μ ο γ ρ α φ ί α ι :

- Aragi : H. Hauptmann und V. Milojcic, «Die Funde der frühen Dimini - Zeit aus der Aragi - Magula - Thessalien» (Bonn, 1969).
Die Ergebnisse : V. Milojcic, «Ergebnisse der Deutschen Ausgrabungen in Thessalien» (Bonn, 1959).
Δ - Σ : X. Τσοῦντα, «Αἱ προϊστορικαὶ ἀκροπόλεις Διμηνίου καὶ Σέσκλου» (Ἀθήναι, 1908).
Ἡ Αὐγή : Δ. Θεοχάρη, «Ἡ Αὐγὴ τῆς Θεσσαλικῆς Προϊστορίας».
Otzaki I : J. Milojcic - v. Zumbusch und V. Milojcic, «Die deutschen Ansgrabungen auf der Otzaki - Magula in Thessalien. I Das frühe Neolithikum» (Bonn, 1971).
Orchom. II : E. Kunze, «Orchomenos II. Die neolithische keramik» (München, 1931).
Pr. Th. : A. J. B. Wace and M. S. Thompson, «Prehistoric Thessaly» (Cambridge, 1912).
Τὰ Πετρώματα : I. Παπαγεωργάκη, «Τὰ εἰς τὴν μαρμαρικὴν τέχνην χρήσιμα πετρώματα τῆς Ἑλλάδος» (διατριβὴ ἐπὶ διδακτορίᾳ - Ἀθήναι 1966).
Neolithic Greece : D. R. Theocharis, «Neolithic Greece» (ed. National Bank of Greece, 1973).

1. Ὁ Συνοικισμὸς κεῖται «παρὰ τὴν ἀμαξιτὴν ὁδὸν τὴν ἀγουσαν ἀπὸ Λαρίσης εἰς Ἀγυιάν, μεταξὺ τοῦ 4ου καὶ 5ου χιλιομέτρου» (Δ - Σ, σελ. 122).

ΣΧΕΔ. 1. Χάρτης Ἀνατολικῆς Θεσσαλίας (ἐκ Hauptmann κλπ. - Arapi, 1969).

έπιφανειακών ευρημάτων χωρίς να αποκλείεται και η ανασκαφική προέλευσις.

Τὴν θέσιν ἀναφέρει τὸ πρῶτον ὁ Χρῆστος Τσουντας, ὁ ὁποῖος ἐνήργησε δοκιμαστικὴν ἀνασκαφὴν ³ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ὁποίας περιέλαβεν εἰς τὸ τελικὸν αὐτοῦ ἔργον ³. Μετὰ τὸν Τσουνταν, τὴν θέσιν ἀναφέρουν οἱ Wace καὶ Thompson ⁴, οἱ ὁποῖοι ἐπεσκέφθησαν τὸν χῶρον καὶ συνέλεξαν ὄστρακα.

Ὁ Grundmann ⁵ εἰκονίζει ζωόμορφον λαβὴν ἀγγείου ἐκ Μεσιανῆς ἄνευ ἐνδείξεως ὅτι ἀνέσκαψε τὴν θέσιν. Τέλος, οὐδὲν νεώτερον στοιχείον ἀναφέρεται εἰς τὰς μεταπολεμικὰς ἐρεῦνας τῶν Miložić καὶ Θεοχάρη.

Ὡς ἐκ τούτου ἡ μόνη καὶ πιθανωτάτη ἐξήγησις διὰ τὴν προέλευσιν τοῦ παρόντος ὀλικοῦ, ὄντος μάλιστα εἰς τὸ Ἑθνικὸν Μουσεῖον, παραμένει ἡ δοκιμαστικὴ ἀνασκαφὴ τοῦ Τσουντα, μολονότι δὲν κατέστη δυνατὴ ἡ ταῦτισις τῆς ἀνασκαφῆς ἐκ τῶν ἡμερολογίων τοῦ ἀνασκαφέως ⁶.

I. Κ Ε Ρ Α Μ Ε Ι Κ Η

Τὰ δείγματα τῆς Κεραμεικῆς ἀνέρχονται εἰς 188 ὄστρακα καὶ ἐν συμπεπληρωμένον ἀγγεῖον. Ἡ χρονολογικὴ τὰ κατὰ τάξιν ἐστηρίχθη εἰς τὰς γνωστὰς ἐξ ἄλλων συστηματικῶν ἀνασκαφῶν τῆς Θεσσαλίας περιόδους τῆς Νεολιθικῆς Ἐποχῆς. Οὕτω εἰς τὴν ἡμετέραν κατὰ τάξιν ἀκολουθεῖται ἡ καθιερωθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ Miložić ὑποδιαίρεσις τῶν περιόδων, μὲ τὴν ὁποίαν συμφωνεῖ κατὰ τὸ πλεῖστον καὶ ὁ Θεοχάρης, κυρίως ἐνεκα τῆς γειτνιάσεως τῆς Μεσιανῆς Μαγούλας πρὸς τὰς θέσεις τὰς ἀνασκαφείσας ὑπὸ τοῦ Miložić.

A. ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΝΕΟΛΙΘΙΚΗ. Ἐνετάχθησαν εἰς τὴν περίοδον ταύτην 52 ὄστρακα, παρετηρήθησαν δὲ αἱ κατωτέρω φάσεις :

1. Μ ο ν ό χ ρ ω μ α (πιν. 1, 2 - ἀρ. Μ. 9929, 9939). Τὸ συμπεπληρωμένον ἀγγεῖον καὶ 20 ἐρυθροβαφεῖ ὄστρακα.

2. Πιθανώτατα τὸ ἔτος 1902 ἢ 1903. Εἰς συνοπτικὴν ἔκθεσιν (ΠΑΕ, 1903, σελ. 18) ἀναφέρεται δοκιμαστικὴ ἀνασκαφὴ τοῦ Τσουντα εἰς «γῆλοφον παρὰ τὴν Λάρισαν». Ὁ γῆλοφος αὐτοῦς πρέπει νὰ εἶναι ἡ Μεσιανή, διότι ἄλλην δοκιμαστικὴν ἀνασκαφὴν δὲν ἐνήργησεν ὁ Τσουντας εἰς τὴν περιοχὴν, ἂν ἐξαιρέσωμεν τὴν Μαρμάριαν τὴν ὁποίαν ἀνέσκαψεν τὸ ἔτος 1898 (ΠΑΕ, 1899, σελ. 101 καὶ Δ - Σ, σελ. 122).

3. Δ - Σ, σελ. 6 καὶ 122.

4. Pr. Th., σελ. 55.

5. Jahrbuch, 68, 1953, σελ. 8 καὶ σελ. 10 - Abb 14, 15.

6. Προφορικὴ διαβεβαίωσις τοῦ κ. Ι. Σακελλαράκη.

- πιν. 1. Σφαιρική φιάλη. Πηλός καστανέρυθρος με τέφρον πυρήνα. Στίλβωσις 7. Διάμετρος χείλους 0,12.
- πιν. 2. ἀρ. 1. Χείλος μετ' έντομής. Πηλός καστανέρυθρος. Στίλβωσις ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπὲρ τὴν έντομήν τμήματος τῆς ἐσωτερικῆς (σχῆμα 2 : ιβ).
- ἀρ. 2. Τμήμα ἡμισφαιρικῆς φιάλης με πλαστικὴν διακόσμησιν. Πηλός ἐρυθρός. Ἐπιφάνεια ἀστίλβωτοι (σχ. 2 : θ).
- ἀρ. 3. Τμήμα ἡμισφαιρικῆς φιάλης με πλαστικὴν διακόσμησιν. Πηλός ἐρυθρός. Στίλβωσις ἐξωτερικῶς.
- ἀρ. 4. Τμήμα ἡμισφαιρικῆς φιάλης με πλαστικὴν διακόσμησιν. Πηλός κιτρινέρυθρος. Στίλβωσις ἐξωτερικῶς. Πάχος τοιχωμάτων διάφορον (σχ. 2 : ι).
- ἀρ. 5. Χείλος ἡμισφαιρικῆς φιάλης με πλαστικὴν διακόσμησιν. Πηλός καστανός. Ἐξωτερικὴ ἐπιφάνεια ἐστίλβωμένη διὰ σκληροῦ μέσου καὶ μέλαινα κατὰ τόπους (σχ. 2 : ια).
- ἀρ. 6. Τμήμα σφαιρικῆς φιάλης μετὰ λαιμοῦ. Πηλός ἐρυθρός ἀναμειγμένος μετ' ἄμμου. Στίλβωσις ἐξωτερικῶς καὶ ἐσωτερικῶς ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ. Διάμετρος 0,10 (σχ. 2 : δ).
- ἀρ. 9. Λαίμος ἀγγείου. Πηλός καστανός. Στίλβωσις. (σχ. 2 : ε).
- ἀρ. 10. Τμήμα ἀνοικτοῦ ἀγγείου μετ' ἐπιπέδου βάσεως. Πηλός καστανέρυθρος με τέφρον πυρήνα. Στίλβωσις. (σχ. 2 : η).
- ἀρ. 11. Χείλος. Πηλός καστανός. Στίλβωσις. (σχ. 2 : στ).
- ἀρ. 12. Χείλος μετὰ τμήματος ἐκ τοῦ σώματος σφαιρικῆς φιάλης. Πηλός καστανέρυθρος. Στίλβωσις. (σχ. 2 : α).

2. Π ρ ω τ ο σ έ σ κ λ ο ν (πιν. 4 : 1 καὶ πιν. 2 : 7-8 - ἀρ. Μ. 9941 καὶ 9939).

- πιν. 4. ἀρ. 1. Πρώιμον γραπτὸν ὄστρακον («früh bemalte»). Πηλός τεφροκάστανος ἀναμειγμένος μετ' ἄμμου. Πάχος τοιχωμάτων ἀπὸ 0,06 - 0,08 (παχύτερον κάτω). Στίλβωσις.
- πιν. 2. ἀρ. 7,8. Δύο ταινιωτὰ χεῖλη ὑπολεύκου ἐπιφανείας. Πηλός ὑπόλευκος καθαρός. Στίλβωσις (σχ. 2 : β, γ).

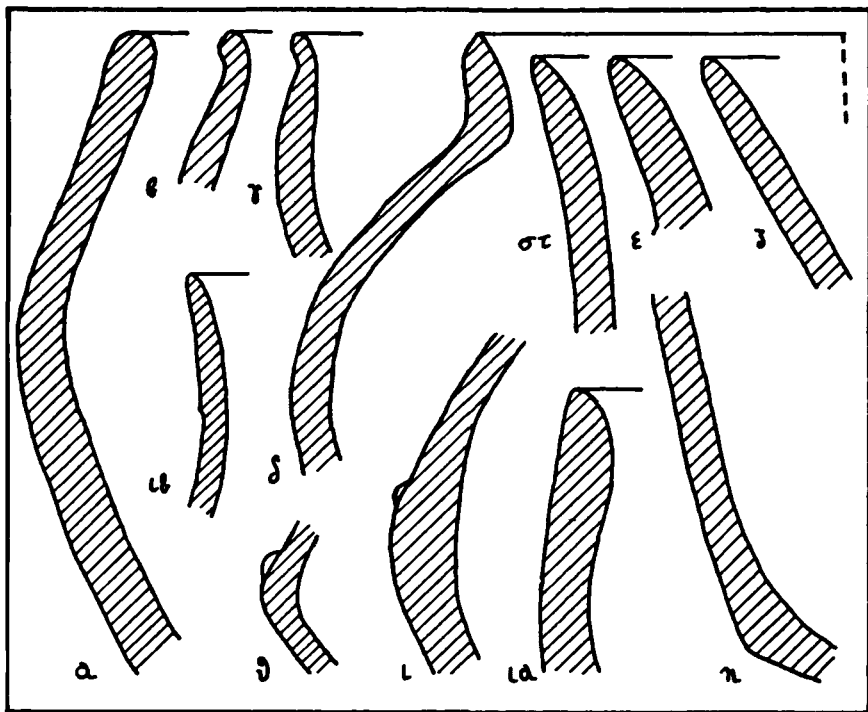
3. Π ρ ο σ έ σ κ λ ο ν - Ἐ μ π ί ε σ τ α (πιν. 3, 4 - ἀρ. Μ. 9940. ¹⁻⁴). Εἰκοσιοκτὼ ἄμορφα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὄστρακα. Ὁ πηλός εἶναι συνήθως καστανός ἀναμειγμένος μετ' ἄμμου ἢ καὶ ψηγμάτων μαρμαρυγίου. Ἡ ἐξωτερικὴ ἐπιφάνεια εἶναι συνήθως λεία καὶ ἀστίλβωτος. Στίλβωσιν φέρουν τὰ ὄστρακα 1, 7, 15 (πιν. 3) καὶ 2, 3 (πιν. 4). Τὸ ὄστρακον 12 (πιν. 3) φέρει ἐρυθρὸν χρῶμα καὶ στίλβωσιν.

ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΙΣ. Εἰς τὰ μονόχρωμα ἢ ἀπόχρωσις τοῦ ἐρυθροῦ χρώματος τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας ποικίλλει (ἀνοικτὸν ἐρυθρόν, κιτρινέ-

---

7. Διὰ τοῦ ὅρου «Στίλβωσις» ἐννοεῖται στίλβωσις ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς ἐπιφανείας.

ρυθρον, ἐρυθρόν, κατέρυθρον. καστανέρυθρον, καστανομέλαν). Ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὀστράκου 10 (πιν. 2) διακρίνονται τὰ ἴχνη στιλβώσεως⁸, ὑπάρχει δὲ καὶ μέλαν κυκλικὸν τμήμα («fleckig»)⁹. Εἰς τὰ παλαιότερα

ΣΧ. 2. Μονόχρωμα Ἀρχαιοτέρας Νεολιθικῆς (1 : 1).

μονόχρωμα ἀνήκουν καὶ τὰ διὰ πλαστικῶν θηλῶν διακεκοσμημένα τεμάχια (πιν. 2 : 2-5).

Τὸ πρόωμον γραπτὸν ὀστρακον (πιν. 4 : 1) φέρει διακόσμησιν ἐξωτερικῶς καὶ ἐσωτερικῶς δι' ἐρυθροκαστάνου παχείας ἀλοιφῆς ἀπολεούκου βάθους. Ἐξωτερικῶς τὸ σχέδιον ἀποτελεῖται ἐκ τεθλασμένων ταινιῶν ἐξηρτημένων πιθανὸν ἐκ μιᾶς ὀριζοντίας¹⁰. Ἡ ἐσωτερικὴ ἐπιφάνεια φέρει τρεῖς κατακορύφους ταινίας.

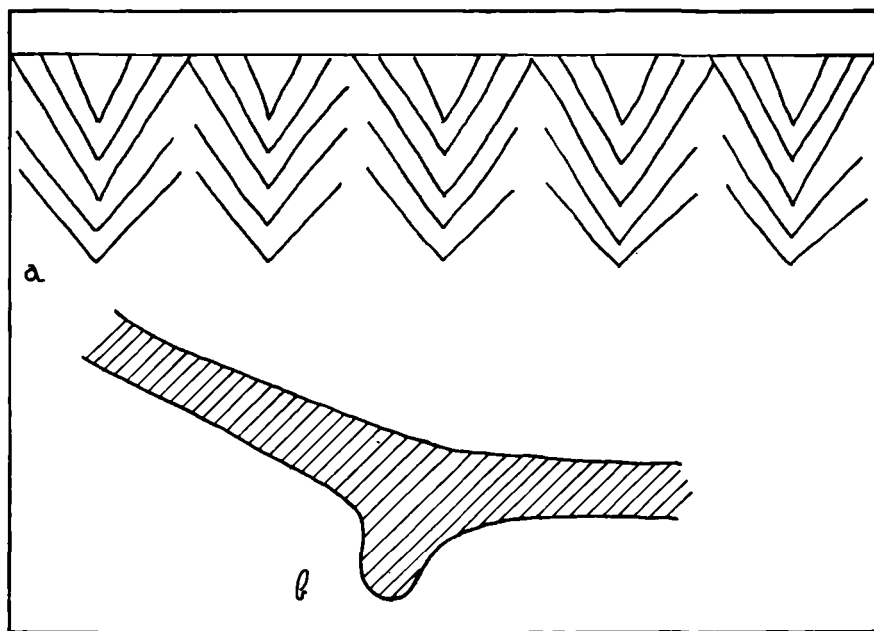
8. Ὁ τρόπος αὐτὸς στιλβώσεως εἶχε διακοσμητικὸν χαρακτῆρα (Δ-Σ, σελ. 161).

9. Otzaki I, σελ. 74.

10. Ἡ Αὐγή, σελ. 132.

Τά έμπιεστα εξετάζονται καθ' ομάδας βάσει τών σχεδίων διακοσμήσεως ¹¹.

α) Διακόσμησις διά τών δακτύλων (πιν. 3 : 1) άρχομένη από τής βά-

ΣΧ. 3. Έμπιεστα Άρχαιότερας Νεολιθικής (1 :).

σεως του λαιμού κατακορύφως επί του σώματος του άγγείου προς δημιουργίαν κυματοειδούς επιφανείας.

β) «Τσιμπητά» (Fingerzwicken) (πιν. 3 : 2). Η κόσμησις άρχεται από όρισμένου ύψους του άγγείου και τίθεται εις έπαλλήλους όριζοντίας σειράς.

γ) Διακόσμησις διά του δνυχος (πιν. 3 : 3 - 7) ή όποία εις τά περισσότερα τίθεται άμελώς εις τό δστρακον 7 ύπάρχει σχέδιον (όριζόντιαι σειραι) εις τό μέσον δέ τών άποτυπωμάτων του δνυχος διακρίνεται όριζοντία άβαθής γραμμή την όποιαν έσυρον πρό τής διακοσμήσεως διά νά τηρηθῇ προφανώς ή εϋθεΐα εις τās σειράς.

δ) Διακόσμησις δι' έργαλείου (πιν. 3 : 8 - 11 και 13 - 15) αΐχμηροϋ άπλως διά του όποιου έχάρασσον επί τής επιφανείας ποικίλλα σχέδια

11. Άκολουθείται ή όρισθείσα εκ τών έμπιέσεων εις Ότζάκι Μαγούλα σειρά (Otzaki I, σελ. 73 κ. έξ.),

(ἀρ. 8 - 11) ἡ ἄλλου τινος τομῆς ὠοειδοῦς (13), κυκλικῆς (14), τριγωνικῆς (15). Ἡ διακόσμησις τοῦ ὀστράκου 11, ἐκ πίθου (;), ἀποτελεῖται ἐκ συστάδων γωνιῶν πιθανώτατα (σχ. 3 : α).

ε) «Cardium» (πιν. 4). Δώδεκα συνολικῶς ὄστρακα φέροντα διάφορα σχέδια εἰς πυκνάς ἢ ἀραιὰς εὐθείας ἢ τεθλασμένας γραμμάς.

στ) Ἐγχάρακτον γραπτὸν (πιν. 3 : 12). Συνδυασμὸς ἐρυθροῦ ἐστίλβωμένου χρώματος καὶ ἐγγαράξεως δι' ἐργαλείου.

ΣΧΗΜΑΤΑ. 1) Ἀνοικταὶ σφαιρικαὶ φιάλαι μὲ χεῖλη κλίνοντα ἐλαφρῶς πρὸς τὰ ἔξω (σχ. 2 : α, ια) καὶ βάσιν χαμηλὴν δακτυλιοειδῆ (πιν. 1 καὶ σχ. 2 : β).

2) Ἀνοικταὶ ἡμισφαιρικαὶ φιάλαι¹² μὲ χεῖλη χωριζόμενα ἐκ τοῦ σώματος τοῦ ἀγγείου δι' ἐγγαράξεως ἢ ἐντομῆς (σχ. 2 : β, γ).

3) Ἀνοικταὶ σφαιρικαὶ φιάλαι μετὰ λαιμοῦ (σχ. 2 : δ, ε. σχ. 4 : α).

4) Ἀνοικταὶ λεκάναι ἢ πινάκια (σχ. 2 : στ, ζ· σχ. 4 : β). Μία ἐπίπεδος βάσις (σχ. 2 : η).

5) Τὸ χεῖλος ιβ (σχ. 2) δὲν εἶναι σύνηθες.

Β. ΜΕΣΗ ΝΕΟΛΙΘΙΚΗ : Ἐνετάχθησαν εἰς τὴν περίοδον 35 ὄστρακα : Δύο ἐρυθρὰ μονόχρωμα (Α₁) καὶ τριάκοντα τρία γραπτὰ dark on light (πιν. 5, 6, 7)¹³.

1. Ἐρυθρὰ Μονόχρωμα (Α₁) (πιν. 6 : 1 - 2 - ἀρ. Μ. 9942._α).

Δύο χεῖλη ποτηρίων (;) Πηλὸς ἐρυθρὸς καθαρὸς. Ἐξωτερικὴ ἐπιφάνεια ἐπικεχρισμένη δι' ἐρυθρὰς ἀλοιφῆς. Στίλβωσις (σχ. 4 : γ, δ).

2. Γρατὰ (πιν. 5, 6, 7 - ἀρ. Μ. 9942.₁).

πιν. 5. ἀρ. 1—3. Μικρὰ ὄστρακα. Πηλὸς καστανὸς ἀναμεμιγμένος μετ' ἄμμου. Στίλβωσις ἐξωτερικῶς (Α₃β).

ἀρ. 4. Τμήμα τετραπλεύρου σκεύους. Πηλὸς ὀχροκίτρινος καθαρὸς. Ἐλαφρὰ στίλβωσις (Α₃β) (σχ. 4 : ια).

ἀρ. 5. Τρία ὄστρακα. Πηλὸς καστανός. Στίλβωσις (Α₃β).

ἀρ. 6. Τμήμα ἐκ τοῦ σώματος ἀγγείου. Πηλὸς καστανός. Στίλβωσις (Α₃β).

ἀρ. 7. Τμήμα ἐκ τῆς βάσεως λεκάνης. Πηλὸς καστανός. Στίλβωσις (Α₃β). Διάμετρος βάσεως 0,17 (σχ. 4 : ιβ).

ἀρ. 8. Τμήμα ταινιωτῆς λαβῆς μετὰ τμήματος ἐκ τοῦ σώματος τοῦ ἀγγείου. Πηλὸς καστανέρυθρος. Στίλβωσις.

12. Κατὰ πιθανὴν συμπλήρωσιν (Otzaki I, σελ. 54) ἐκ τοῦ αὐτοῦ σχήματος ἀγγείου προέρχονται καὶ τὰ διὰ πλαστικῶν θηλῶν διακεκοσμημένα ὄστρακα.

13. Ἐπὶ τοῦ πίνακος 7 εἰκονίζεται ἡ ἐσωτερικὴ ἐπιφάνεια τῶν ὀστράκων τοῦ πίνακος 6.

- ἀρ. 9. Τμήμα ἐκ τοῦ σώματος ἀνοικτοῦ ἀγγείου. Πηλὸς καστανὸς ἀναμεμειγμένος μετ' ἄμμου. Στίλβωσις (Α3β).
- ἀρ. 10. Χεῖλος λεκάνης. Πηλὸς καστανὸς ἀναμεμειγμένος μετ' ἄμμου. Στίλβωσις ἐλαφρά. (Α3ε) (σχ. 4 : ι).
- ἀρ. 11. Τμήμα ἐκ τῆς βάσεως λεκάνης. Πηλὸς καστανέρυθρος. Στίλβωσις. (Α3β). Διαμ. βάσεως 0,22 (σχ. 4 : ιγ).
- πιν. 6. ἀρ. 3. Τμήμα ἐκ τοῦ σώματος ἀγγείου. Πηλὸς καστανέρυθρος ἀναμεμειγμένος μετ' ἄμμου. Στίλβωσις ἐξωτερικῶς (κόσμημα ἀστίλβωτον) (Α3γ).
- ἀρ. 4-13. Χεῖλη λεκανῶν. Πηλὸς καστανὸς ἢ καστανέρυθρος. Στίλβωσις (Α3β). (σχ. 4 : στ, ζ, η διὰ πιν. 6 : 6, 8, 12).

ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΙΣ. Τὰ ἐρυθρὰ μονόχρωμα ὄστρακα (Α₁) φέρουν ἐξωτερικῶς ἐλαφρῶς κυματοειδῆ ἐπιφάνειαν (ἐνθυμίζουσιν τὰ «ραβδωτὰ» Γ 1α 3).

Τὰ γραπτὰ ἐντάσσονται εἰς τὴν τεχνοτροπίαν τῆς Νοτιοανατολικῆς Θεσσαλίας¹⁴, παρατηρεῖται δὲ κατ' ἐξοχὴν ὁ πυκνὸς ρυθμὸς Τσαγγλίου. Εἶναι διακεκοσμημένα διὰ τῆς τεχνικῆς dark on light καὶ ἐπικρατεστέρα εἶναι ἡ κατηγορία Α3β.

α) Α3β) : Τέσσαρα τεμάχια (πιν. 5 : 1 - 4) ἐνθυμίζουν τὴν τοπικὴν τεχνοτροπίαν τοῦ Σέσκλου ἐκ τῶν χρωμάτων κοσμήματος καὶ βάθους (ἀνοικτὸν ἢ ζωηρὸν ἐρυθρὸν ἐπὶ λευκοκιτρίνου) καὶ ἐκ τῶν σχεδίων διακοσμήσεως (τεθλασμένοι γραμμαὶ κατ' ἀραιὰ ἢ πυκνὰ διαστήματα (ἀρ. 2, 3) καὶ τὸ φλογωτὸν ἢ ὀδοντωτὸν κόσμημα (ἀρ. 4).

Τὰ περισσότερα ὄστρακα ἀνήκουν εἰς τὸν πυκνὸν ρυθμὸν Τσαγγλίου. Χαρακτηριστικὸν διάκοσμον τοῦ ρυθμοῦ φέρει ἡ βάσις ἀρ. 11 (πιν. 5) ἐκ λεκάνης, διὰ βαθέος ἐρυθροῦ χρώματος ἐπὶ κιτρίνου βάθους. Ἡ ἐσωτερικὴ ἐπιφάνεια, ἐπίσης διακεκοσμημένη φέρει ἵχνη καύσεως εἰς βαθμὸν ὥστε νὰ μὴ διακρίνεται τὸ σχέδιον τῶν κοσμημάτων. Χαρακτηριστικὴ τοῦ ρυθμοῦ εἶναι καὶ ἡ κόσμησις εἰς τὴν περιοχὴν τῶν χειλέων. (πιν. 6, 7 : ἀρ. 4 - 9). Τὸ χεῖλος 4 φέρει ἐσωτερικῶς τὸ δικτυωτὸν κόσμημα¹⁵.

Τὰ ὄστρακα 5 - 7 (πιν. 5) καὶ 10 - 13 (πιν. 6, 7) ἐνετάχθησαν εἰς τὴν φάσιν τῆς «παρακμῆς» τῶν γραπτῶν τῆς Μέσης Νεολιθικῆς. Ἡ στίλβωσις τῶν κοσμημάτων πραγματοποιεῖται προτοῦ ξηρανθῇ τὸ ἐρυθρὸν χρῶμα καὶ τὸ φλογωτὸν κόσμημα τυποποιεῖται¹⁶ (πιν. 5 : 6).

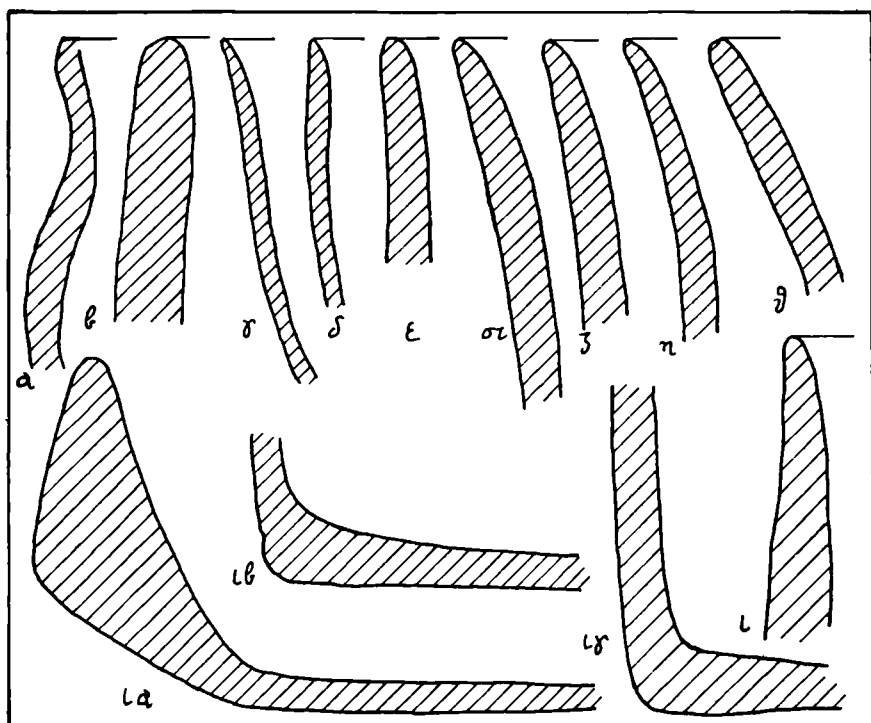
14. Pr. Th., σελ. 14.

15. Ὅστρακα ἐκ Πυράσου φέροντα δικτυωτὸν κόσμημα εἶναι σύγχρονα πρὸς τὰ τοῦ πυκνοῦ ρυθμοῦ (Θεσσαλικά Β, 1959, σελ. 50).

16. Θεσσαλικά Β, 1959, σελ. 52.

β) Α 3 ε : Ξεστὸν δσπρακὸν (πιν. 5 : 10) διακεκοσμημένον ἐξωτερικῶς καὶ ἐσωτερικῶς δι' ὀριζοντίων ταινιῶν.

γ) Α 3 γ (:) Ἐν δσπρακὸν (πιν. 6 : 3). Τὸ ἐρυθρὸν γραμμικὸν κό-

ΣΧ. 4. Ἐμπόιστα Ἀρχαιοτέρως (α, β) - Γραπτὰ Μέσης Νεολιθικῆς)1 : 1).

σημα εἶναι ἀστίλβωτον ἐπὶ τῆς καστανεύθρου ἐστιλβωμένης ἐπιφανείας τοῦ πηλοῦ. Τὸ ἐρυθρὸν κόσμημα ἐσωτερικῶς εἶναι μᾶλλον τυχαῖον (πιν. 7 : 3).

ΣΧΗΜΑΤΑ : 1) Ποτήρια ἄωτα (:) (σχ. 4 : γ, δ) πιθανώτατα μὲ βάσιν ἐπίπεδον.

2) Φιάλαι - λεκάναι μὲ περισσότερον (σχ. 4 : ε, θ, ι) ἢ ὀλιγώτερον (σχ. 4 : στ, ζ, η) κατακόρυφα τοιχώματα καὶ βάσιν ἐπίπεδον (σχ. 4 : ιβ, ιγ).

3) Τμήμα ταινιωτῆς λαβῆς (πιν. 5 : 8).

4) Τετράπλευρον σκεῦος (πιν. 5 : 4 - σχ. 4 : ια διαγώνιος τομὴ - ἀρ.Μ. 9942.1). Ἐκ τοῦ σωζομένου τμήματος, τὸ σκεῦος φέρει ἀνισοῦψή πλευρικὰ τοιχώματα (0,04 - 0,05) καὶ χεῖλος πιθανώτατα κυματοειδὲς ἔχον τὸ χαμη-

λότερον μέρος αὐτοῦ εἰς τὴν ἀκμὴν τῶν πλευρικῶν τμημάτων. Ἡ ἀκμή αὕτη, μολονότι τὰ τοιχώματα εἶναι λεπτά, εἶναι παχεῖα ἐνισχυμένη ἐξωτερικῶς διὰ προσθέσεως πηλοῦ πιθανώτατα μετὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ σκεύους καὶ πρὸ τῆς διακοσμῆσεως. Γραπτὴ διακόσμησις ὑπάρχει καὶ καὶ ἐσωτερικῶς, τὸ σχέδιον τῶν κοσμημάτων ὅμως δὲν διακρίνεται σαφῶς διότι ὑπάρχουν ἴχνη κάυσεως. Στοιχεῖα δεικνύοντα ὅτι τὸ σκεῦος ἐστηρίζετο ἐπὶ ποδῶν ἢ ἄλλης τινὸς βάσεως δὲν ὑπάρχουν¹⁷. Ἡ λειτουργία τοῦ σκεύους εἶναι ἐπίσης προβληματική¹⁸.

Γ. ΥΣΤΕΡΑ ΝΕΟΛΙΘΙΚΗ : Εἰς τὴν περίοδον ἐντάσσονται 103 ὄστρακα : γραπτὰ (πιν. 8 - ἀρ. Μ. 9944), τεφρὰ ἐπὶ τεφροῦ (πιν. 9 : 5 - 11 ἀρ. Μ. 9945), μελανοβαφῇ (πιν. 10 καὶ 11 - ἀρ. Μ. 9946) καὶ ἐγχάρακτα (πιν. 9 : 1 - 4 - ἀρ. Μ. 9943). Ἐκ τῶν 103 ὄστράκων εἰκονίζονται 59 καὶ ἐπ' αὐτῶν, ὡς σπουδαιότερων, στηρίζεται ἡ ἐξέτασις τῶν κατηγοριῶν τῶν ρυθμῶν τῆς περιόδου. Ἐκ τῶν λοιπῶν 44 μὴ εἰκονιζομένων, τὰ 41 εἶναι ὄστρακα μελανοβαφῇ μικρὰ καὶ ἄμορφα.

1. Γ ρ α π τ ᾶ (πιν. 8 καὶ πιν. 9 : 11 - 13). Εἰκοσιτρία ὄστρακα, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ περισσότερα εἶναι μικρὰ, κακῶς διεσωσμένα ἐνίοτε, τεμάχια.

α) Μελανὰ ἐπὶ ἐρυθροῦ (πιν. 8).

- ἀρ. 1. Τμήμα ἐκ τοῦ σώματος μεγάλου ἀγγείου. Πηλὸς καστανός. Τοιχώματα παχεῖα μετὰ τεφρὸν πυρήνα. Στίλβωσις ἐξωτερικῶς (B 3 δ ἢ B 3 α 2 β).
- ἀρ. 2. Τμήμα ἐκ σώματος ἀγγείου. Πηλὸς καστανός. Ἐλαφρὰ στίλβωσις ἐξωτερικῶς. Κόσμημα ἀστίλβωτον (B 3 δ).
- ἀρ. 3. Χεῖλος. Πηλὸς κατέρυθος. Στίλβωσις. (B 3 α 2 β).
- ἀρ. 4. Τμήμα σκεύους (:) Πηλὸς καθαρὸς ὠχροκίτρινος. Στίλβωσις. (σχ. 5 : γ) (B 3 α 3).
- ἀρ. 5. Πέντε τεμάχια ἐκ πέντε διαφορετικῶν ἀγγείων. Πηλὸς τεφρὸς εἰς δύο ἐξ αὐτῶν, ἐρυθρωπὸς εἰς τὰ λοιπὰ. Στίλβωσις ἐξωτερικῶς. Κόσμημα ἀστίλβωτον. (B 3 δ ἢ B 3 ε).

β) Μελανὰ ἐπὶ λευκοῦ (πιν. 8).

- ἀρ. 6. Τμήμα ἐκ τοῦ ἄνω σώματος ἀγγείου. Πηλὸς κιτρινωπὸς ἀναμειγμένος μετ' ἄμμου. Ἐπιφάνεια ἀστίλβωτος. Κόσμημα ἐστίλβωμένον (B 3 α 3).
- ἀρ. 10. Τμήμα λαβῆς. Πηλὸς ἐρυθρωπὸς ἀναμειγμένος μετ' ἄμμου. Τεφρὸς πυρήν. Ἐπιφάνεια ἀστίλβωτος. Κόσμημα ἐστίλβωμένον (B 3 α 3).

17. Τὸ ἐλλεῖπον τμήμα ἐκ τοῦ πλευρικοῦ τοιχώματος, ἀποκεκολλημένον προφανῶς, καὶ τὸ θραῦσμα εἰς τὴν κορυφὴν τῶν τριῶν ἐδρῶν εἶναι πιθανόν ὅτι δηλοῦν τὴν θέσιν ποδὸς στηρίξεως.

18. Δ - Σ, σελ. 182· Neolithic Greece, σελ. 41 - 44.

- ἀρ. 12. Χεῖλος λεκάνης φερούσης καθέτως τετριμμένην ἀπόφυσιν. Πηλός ὡχροκίτρινος. Στίλβωσις. (σχ. 5 : β) (B 3 α 2 α).
 ἀρ. 13. Τμήμα ἐκ τοῦ σώματος ἀγγείου. Πηλός ἐρυθροπόδς. Στίλβωσις (B 3 α 3).

γ) Πολύχρωμα με λευκὸν βάθος (πιν. 8).

- ἀρ. 7,8. Χεῖλη. Πηλός καστανός. Στίλβωσις. (σχ. 5 : στ., ζ) (B 3 γ).
 ἀρ. 9. Τμήμα ἐκ τοῦ σώματος ἀγγείου. Πηλός κίτρινος. Ἐπιφάνειαι ἀστίλβωτοι. Κόσμημα ἐστιλβωμένον (B 3 γ).
 ἀρ. 11. Χεῖλος λεκάνης φερούσης ρινοειδῆ ἄτρητον ἀπόφυσιν, ὑπὲρ τὴν ὁποίαν τὸ χεῖλος σχηματίζει ὀξεῖαν κορυφήν. Πηλός καστανός. Στίλβωσις, ἐπιμελεστέρα ἐσωτερικῶς (σχ. 5 : α) (B 3 β).

ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΙΣ : Ὁρισμέναι κατηγορίαι τῶν ρυθμῶν Διμηνίου I, II καὶ IV ἀντιπροσωπεύονται διὰ τῶν ἀνωτέρω ὀστράκων.

Ρυθμός Τσαγγλίου (I) Γραμμικὰ ἀστίλβωτα μελανὰ κοσμήματα ἐπὶ τῆς ἐλαφρῶς ἐστιλβωμένης ἐπιφανείας τοῦ καστανοῦ πηλοῦ (πιν. 8 : 2 - B 3 δ) ἢ ἐπὶ ἐστιλβωμένου πορτοκαλλερυθροκίτρινου βάθους¹⁹ (πιν. 8 : 5 - B 3 δ ἢ B 3 ε).

Ρυθμός Ἀράπη (II) : Ἐστιλβωμένα, γραμμικὰ κυρίως, κοσμήματα 1) μελανὰ ἐπὶ ὑπολεύκου ἀστιλβώτου βάθους (πιν. 8 : 4, 6, 10 - B 3 α 3) 2) μελανὰ ἐπὶ τῆς κατερύθρου ἐπιφανείας τοῦ πηλοῦ (πιν. 8 : 3 - B 3 α 2 β) 3) μελανὰ καὶ ἐρυθρὰ ἐπὶ ὑπολεύκου ἐστιλβωμένου (πιν. 8 : 7, 8) ἢ ἀστιλβώτου (πιν. 8 : 9) βάθους (B 3 γ).

Ρυθμός κλασσικοῦ Διμηνίου (IV) : 1) Μελανὰ κοσμήματα ἐπὶ τῆς ὡχροκίτρινου ἐπιφανείας τοῦ πηλοῦ (πιν. 8 : 12 - B 3 α 2 α) ἢ ἐπὶ ὑπολεύκου ἐπιχρίσματος (πιν. 8 : 13 - B 3 α 3) 2) Πολύχρωμον με λευκὸν βάθος μόνον κατὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἐπιφάνειαν (πιν. 8, 9 : 11 - B 3 β).

Τὸ ὄστρακον 1 (πιν. 8) φέρον καστανομέλαν κόσμημα ἐπὶ καστανερύθρου βάθους εἶναι δυνατόν ἐκ τῶν στοιχείων του νὰ ἐνταχθῇ εἰς τὸν ρυθμὸν Τσαγγλίου ὡς B 3 δ ἢ Ἀράπη ὡς B 3 α 2 β²⁰.

ΣΧΗΜΑΤΑ : 1) Ἀνοικταὶ φιάλαι («Schallen») μετὰ χαμηλοῦ λαιμοῦ ρυθμοῦ Ἀράπη, (σχ. 5 : δ - ζ) 2) Λεκάναι ρυθμοῦ κλασσικοῦ Διμηνίου. (σχ. 5 : α, β). Ἡ τομὴ γ (σχ. 5) προέρχεται ἐκ σκεύους ἀπροσδιορίστου σχήματος.

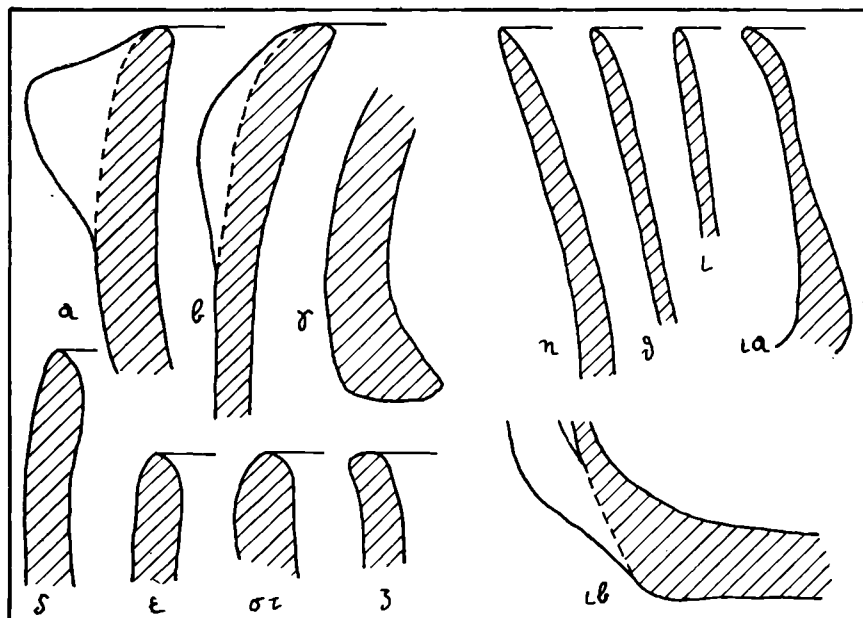
2. Τ ε φ ρ ᾶ ἐπὶ τ ε φ ρ ο ὺ (Γ 1 β) (πιν. 9 : 5 - 11α). Ὅκτῳ συνολικῶς ὄστρακα. Τὰ τοιχώματα εἶναι λεπτὰ ἐκ πηλοῦ καθαροῦ καὶ αἱ ἐπιφά-

19. Ἡ διακόσμησις αὐτὴ παρατηρήθη καὶ εἰς Ὀρχομενόν : Orchom. II, σελ. 39· βλ. καὶ ἐγχρωμον πίν. IV, 3 ἐνθα τὰ χρώματα βάθους καὶ κοσμήματος ἰσχύουν καὶ διὰ τὰ ὄστρακα τοῦ παρόντος ὕλικου.

20. Αγαρί, σελ. 28 (διὰ B3δ) - σελ. 50 - 51 (διὰ B3α2β).

νειαί ἐλαφρῶς ἐστιλβωμέναι. (σχ. 4 : η, θ, ι, ια, ιβ. διὰ πιν. 9 : 5, 8, 7, 6, 11α).

ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΙΣ : Παρατηρεῖται ἡ συνήθης διακόσμησις τοῦ ρυθμοῦ.

ΣΧ. 5. Γραπτά Ὑστερας Νεολιθικῆς καὶ Γιβ (1 : 1).

Μία πλατεῖα ταινία ἐξωτερικῶς καὶ ἐσωτερικῶς ἐπὶ τοῦ ἄκρου χεῖλους (τὸ ὄστρακον 5 φέρει ἐξωτερικῶς δύο λεπτοτέρας ταινίας) καὶ λεπταὶ γραμμαὶ ἢ γραμμαὶ μετὰ στιγμάτων ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ ἀγγείου, ὡς κυρία διακόσμησις. Ἡ στίλβωσις τῶν κοσμημάτων ποικίλλει : Τὰ κοσμήματα τῶν ὀστράκων 5 καὶ 9 εἶναι πλήρως ἐστιλβωμένα, ἐνῶ εἰς τὰ 7 καὶ 8 ἡ στίλβωσις ὑπάρχει μόνον ἐπὶ τῆς ταινίας τοῦ χεῖλους· τὸ ὄστρακον 6 φέρει ἀστιλβωτά κοσμήματα.

ΣΧΗΜΑΤΑ : 1) Ἄωτα ποτήρια. (σχ. 5 : η - ι) 2) Δοχεῖον μὲ κυλινδρικὸν ὕψηλὸν λαιμὸν καὶ σφαιρικὴν κοιλίαν²¹. (σχ. 5 : ια).

Ἡ τομὴ ιβ (σχ. 5) ἐξ ἀγγείου μὲ λαβὴν τριγωνικῆς τομῆς ἀρχομένην ἐκ βάσεως ἐπίπεδου δὲν ἀποτελεῖ σχῆμα τοῦ ρυθμοῦ.

21. Μολονότι τὸ σχῆμα τοῦτο θεωρεῖται χαρακτηριστικὸν τοῦ ρυθμοῦ Γιβ, οὐδὲν πλῆρες ἀγγεῖον ἔχει εὑρεθῇ (Αγαρί, σελ. 45).

3. Μελανοβαφή (πιν. 10, 11). Ἀποτελοῦν τὸ $\frac{1}{3}$ τοῦ κεραμεικοῦ ὕλικου, 72 ὄστρακα. Ὅμοι ἐξετάζονται καὶ τὰ Ἐγχάρακτα (πιν. 9 : 1-4).

πιν. 10. ἀρ. 1, 3, 6, 9. Πηλὸς καστανομέλας. Τοιχώματα λεπτά. Στίλβωσις 22 (Γ 1 α 1 Λαρίσης).

ἀρ. 2. Χεῖλος λεκάνης. Πηλὸς τεφρομέλας. Στίλβωσις, καὶ ἐσωτερικῶς ἐπὶ τοῦ πηλοῦ (σχ. 6 : ε) (Γ 1 α 1).

ἀρ. 5. Χεῖλος λεκάνης. Πηλὸς κατὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἥμισυ μέλας, κατὰ τὸ ἐσωτερικὸν ἕτερον ἥμισυ τεφροκάστανος. Στίλβωσις, καὶ ἐσωτερικῶς ἐπὶ τοῦ πηλοῦ (σχ. 6 : ια) (Γ 1 α 1 Ἀράπη).

ἀρ. 4, 7, 8. Πηλὸς τεφροκάστανος ἀναμεμειγμένος μετ' ἄμμου. Στίλβωσις, καὶ ἐσωτερικῶς ἐπὶ τοῦ πηλοῦ (Γ 1 α 1).

ἀρ. 10. Τμήμα λαβῆς. Πηλὸς τεφροκάστανος. Στίλβωσις ἐπὶ τοῦ πηλοῦ.

ἀρ. 12, 14, 15. Χεῖλη ἀνοικτῶν ἀγγείων. Πηλὸς τεφρὸς ἢ τεφροκάστανος. Ἐλαφρὰ στίλβωσις ἐξωτερικῶς. (σχ. 6 : δ, γ, β) (Τσαγγλίου).

ἀρ. 13. Χεῖλος. Πηλὸς τεφρὸς. Ἐλαφρὰ στίλβωσις ἐπὶ τοῦ πηλοῦ ἐξωτερικῶς (σχ. 6 : α) (Τσαγγλίου).

ἀρ. 16. Τμήμα ἐκ τοῦ σώματος λεκάνης. Πηλὸς καὶ στίλβωσις ὡς καὶ εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 5 (πιν. 10). (Ἀράπη).

ἀρ. 17, 18. Χεῖλη ἀνοικτῶν λεκανῶν. Πηλὸς καὶ στίλβωσις ὡς καὶ εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 5 (πιν. 10) (σχ. 6 : ζ, ιδ) (Ἀράπη).

πιν. 11 ἀρ. 1, 2, 3 : Πηλὸς τεφροκάστανος. Ὅπτησις ἐνιαία. Τοιχώματα λεπτά. Στίλβωσις. (σχ. 6 : ι δι' ἀρ. 1) (Γ 1 α 3 Λαρίσης).

ἀρ. 4. Τμήμα ἐκ βάσεως καὶ σώματος ἀγγείου. Πηλὸς τεφρὸς. Τοιχώματα παχέα. Στίλβωσις ἐξωτερικῶς (Γ 1 α 3 Λαρίσης).

ἀρ. 5, 9, 13. Χεῖλη λεκανῶν. Πηλὸς καὶ στίλβωσις ὡς καὶ εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 5 (πιν. 10) (σχ. 6 : η, ιγ, ιβ) Ἀράπη).

ἀρ. 6, 7, Χεῖλη λεκανῶν. Πηλὸς καστανός. Στίλβωσις (σχ. 6 : ιε, ιζ) (Ἀράπη ;).

ἀρ. 8. Χεῖλος λεκάνης. Πηλὸς τεφροκάστανος. Στίλβωσις, καὶ ἐσωτερικῶς ἐπὶ τοῦ πηλοῦ (σχ. 6 : ιστ).

Ἐγχάρακτα (πιν. 9).

ἀρ. 1. Χεῖλος λεκάνης. Πηλὸς τεφρὸς ἀναμεμειγμένος μετ' ἄμμου. Ἐπιφάνειαι ἀστίλβωτοι (σχ. 6 : θ). (Τέλος Ὑστέρας Νεολιθικῆς).

ἀρ. 2. Πηλὸς τεφρομέλας, Ἐπιφάνειαι ἀστίλβωτοι (Γ 2 Τσαγγλίου).

ἀρ. 3. Πηλὸς καστανός. Στίλβωσις ἐξωτερικῶς (Γ 2 Ἀράπη).

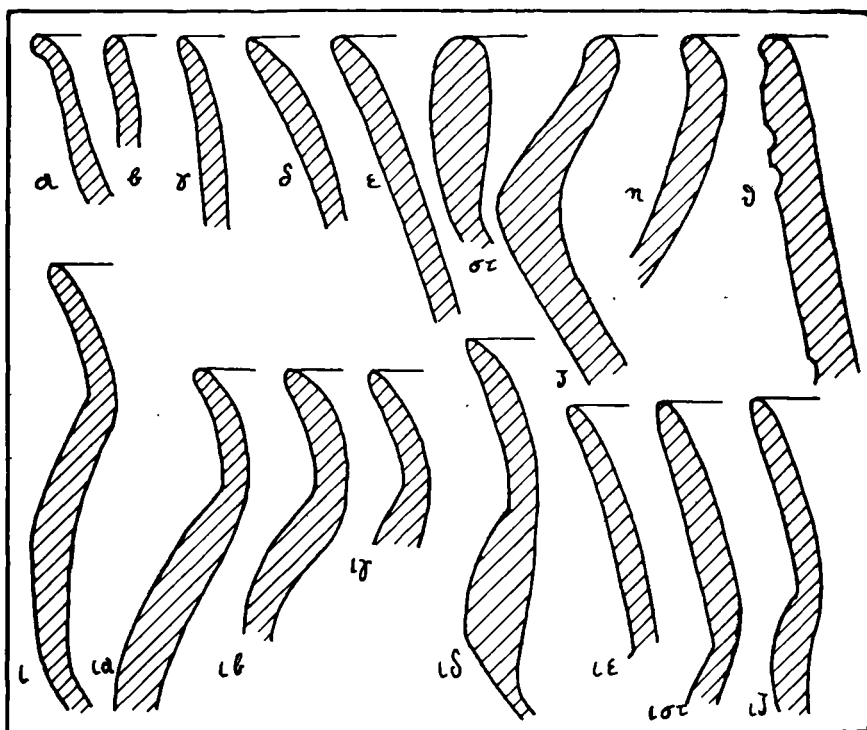
ἀρ. 4. Πηλὸς καστανός. Στίλβωσις ἐξωτερικῶς ἐπὶ τοῦ πηλοῦ (Γ 2 Ἀράπη).

ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΙΣ : Ρυθμὸς Τσαγγλίου (Ι) : 1) Μονόχρωμα φέροντα ἐξωτερικὴν στίλβωσιν ἀνοικτοτέραν καὶ ἐλαφροτέραν τῆς συνήθους μελαίνης (πιν. 10 : 12, 14, 15). 2) «Πρωτόγονα» Γ 1 α 1. Τρία ὄστρακα (πιν. 10 : 4, 7, 8) διακεκοσμημένα διὰ λευκῆς ἀστίλβωτου ἀλοιφῆς ἐπὶ μέλανος

22. Διὰ τοῦ ὄρου «Στίλβωσις» εἰς τὰ μελανοβαφεῖ, ἐννοεῖται στίλβωσις ἐξωτερικῶς καὶ ἐσωτερικῶς ἐπὶ μέλανος ἐπιχρίσματος.

ἐστιλβωμένου βάθους. Ἐνταῦθα ἐντάσσεται καὶ τὸ χεῖλος 2 (πιν. 10) φέρον ἐστιλβωμένον κόσμημα. 3) Ἐγχάρακτον Γ 2 (πιν. 9 : 2).

Ρυθμὸς Ἀράπη (II) : 1) Γραπτὸν Γ1α1 (πιν. 10 : 5) δι' ἀστιλβώτου

ΣΧ. 6. Μελανοβαφή Ὑστέρας Νεολιθικῆς (1 : 1).

λευκοῦ χρώματος. 2) Κοσμήματα διὰ στιλβώσεως (πιν. 10 : 11· πιν. 11 : 6). 3) Εἰς τὰ ἀγγεῖα μετὰ λαιμοῦ αἱ πλαστικαὶ θηλαὶ ἐπὶ τοῦ ἄκρου χεῖλους καὶ ἡ ἐγχάραξις εἰς τὴν βάσιν τοῦ λαιμοῦ ἀποτελοῦν ἄλλοτε μὲν συμπληρωματικὰ κοσμήματα (πιν. 10 : 5· πιν. 11 : 4), ἄλλοτε δὲ τὰ μόνα κοσμήματα (πιν. 10 : 12· πιν. 11 : 6, 7, 11). 4) Ἐγχάρακτα Γ2 (πιν. 9 : 3, 4), μὲ λευκὸν χρῶμα ἐντὸς τῶν ἐγχαραξέων.

Ρυθμὸς Λαρίσης (IV) : 1) Γραπτὰ Γ1α1 (πιν. 10 : 1, 3, 6, 9) δι' ἐστιλβωμένου λευκοῦ χρώματος. 2) «Rippled» Γ1α3 (πιν. 11 : 1, 2, 3). Ἐνταῦθα ἐντάσσεται καὶ τὸ τμήμα 4 (πιν. 11) τοῦ ὁποῖου αἱ ραβδώσεις (rippling) εἶναι περισσότερον ἀνάγλυφοι.

Εἰς τὸ τέλος τῆς νεολιθικῆς ἐποχῆς ἀνήκει πιθανώτατα τὸ ἐγχάρακτον χεῖλος ἀρ. 1 (πιν. 9).

ΣΧΗΜΑΤΑ. 1) Φιάλαι - λεκάναι ρυθμοῦ Τσαγγλίου (σχ. 6 : α - ε). 2) Ἀνοικταὶ λεκάναι μετὰ ὄμου σχηματισθέντος δι' ὀξείας κάμψεως, ρυθμοῦ Ἀράπη (σχ. 6 : ζ, η). 3) Ἀνοικταὶ λεκάναι μετὰ λαιμοῦ καὶ ὄμου ὡς ιδιαιτέρων τμημάτων τοῦ ἀγγείου, ρυθμοῦ Ἀράπη (σχ. 6 : ιδ). 4) Λεκάναι μετὰ λαιμοῦ ρυθμοῦ Ἀράπη (σχ. 6 : ια - ιγ) καὶ Λαρίσης (σχ. 6 : ι). 5) Λεκάναι μετὰ λαιμοῦ ὕψηλοῦ ρυθμοῦ Ἀράπη ἢ Λαρίσης (σχ. 6 : ιε-ιζ). 6) Φιάλη τοῦ τέλους τῆς Νεολιθικῆς ἐποχῆς (σχ. 6 : θ).

II. ΕΙΔΩΛΙΑ

Δεκαεξ εἰδῶλια (πιν. 12, 13 καὶ 16 : α - δ) ἐκ τῶν ὁποίων 10 εἶναι πήλινα καὶ 4 λίθινα νεολιθικά, καὶ 2 πήλινα μυκηναϊκά.

Ἐκ τῶν 14 νεολιθικῶν τεμαχίων, ὠρισμένα πιθανὸν ἀποτελοῦν λειτουργικῶς τμήματα ἀγγείων²³ (πιν. 12 : 3, 8 λαβαὶ - 6, 7 πόδες)· περιγράφονται καὶ ταῦτα ὡς εἰδῶλια κατὰ τὴν μορφήν.

1ον (πιν. 12 - ἀρ. Μ. 9922) : Τὸ ἀριστερὸν ἡμισυ τοῦ ἀπὸ τῆς κοιλίας κάτω σώματος γυναικείου εἰδωλίου μετὰ τοῦ ἀριστεροῦ ποδός. Ἡ κοιλία φέρει μίαν ἀναδίπλωσιν, ἡ ἔδρα φέρει βαθεῖαν ἐγχάραξιν. Προφανῶς τὸ εἰδῶλιον ἦτο «στεατοπυγικόν»²⁴. Πηλὸς καθαρὸς ὠχροκίτρινος μὲ τεφρὸν πυρήνα. Ἐπιφάνεια καστανέρυθρος ἐστιλβωμένη. Ὑψος 0,07. (Μέσης Νεολιθικῆς).

2ον (πιν. 12 καὶ 13 - ἀρ. Μ. 9916). Γυναικεῖον εἰδῶλιον σωζόμενον ἀπὸ τῆς βάσεως τοῦ λαιμοῦ. Ἡ κεφαλὴ ἦτο ἐνθετος ἐξ ἄλλης ὕλης πιθανώτατα διότι ὑπάρχει ὅπῃ ἐντὸς τῆς κοιλότητος τῆς βάσεως τοῦ λαιμοῦ. Οἱ μαστοὶ δηλοῦνται ὑποτυπωδῶς δι' ἐπικολλήσεως ἐπὶ τοῦ στέρνου βάλου πηλοῦ, ἐλλείπει δὲ ὁ ἀριστερός. Ἡ προέχουσα ἔδρα (πιν. 13) καὶ αἱ χεῖρες ἀπὸ τῶν ὤμων εἶχον ἐπίσης κατασκευασθῆ κεχωρισμένως καὶ ἐπεκολλήθησαν κατόπιν. Ὁ δεξιὸς ποὺς σώζεται ἀκέραιος καὶ κάτωθεν εἶναι ἐπίπεδος. Πηλὸς καστανὸς ἀναμεμιγμένος μετ' ἄμμου. Ἐπιφάνεια ὁμαλὴ ἀλλ' ἀλείαντος. Ὑψος 0,06 - πλάτος κατὰ τοὺς ὤμους 0,055. (Μέσης Νεολιθικῆς).

3ον (πιν. 12 - ἀρ. Μ. 9923). Τριγωνικὴ κεφαλὴ ζώου μετὰ τμήματος τοῦ τραχήλου (λαβὴ ἀγγείου;). Τὰ ὅτα προεξείχον. Τὸ στόμα δηλοῦται δι' ἐντομῆς. Πηλὸς καστανέρυθρος μὲ ὠχροκίτρινον πυρήνα. Ἐπιφάνεια ὠχροκίτρινος ἐστιλβωμένη. Μῆκος κεφαλῆς 0,055. (Μέσης Νεολιθικῆς).

4ον (πιν. 12 καὶ 13 - ἀρ. Μ. 9915). Κορμὸς γυναικείου εἰδωλίου ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ μέχρι τοῦ ὑπογαστρίου μὲ ἐλλείποντα τὸν ἀριστερὸν μαστὸν καὶ τὴν ἀριστερὰν χεῖρα ἀπὸ τοῦ ὄμου. Ὁ κορμὸς ἔχει ἐλαφρὰν κλίσιν πρὸς τὰ κάτω καὶ ἀριστερά. Πηλὸς καθαρὸς ὠχρόλευκος. Ἐπιφάνεια ἐστιλβωμένη εἰς τὸ χρῶμα τοῦ πηλοῦ. Ὑπάρχει γραπτὴ γραμμικὴ διακόσμησις (Α3β) ἐπὶ τῆς ράχεως καὶ ἐπὶ τοῦ στήθους. Ὑψος 0,055 - πλάτος κατὰ τοὺς ὤμους 0,046 (Μέσης Νεολιθικῆς).

5ον (πιν. 12 καὶ 13 - ἀρ. Μ. 9918). Ἀμορφον, πιθανὸν γυναικεῖον, εἰδῶλιον σωζόμενον ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ μέχρι τοῦ ὑπογαστρίου. Αἱ χεῖρες εἶναι ἀπλαῖ ἀποφύ-

23. Jahrbuch, 68, 1953, σελ. 1 κ.εξ. ἢ Αὐγή, σελ. 119.

24. Δ - Σ, πιν. 32 : 3, 6 - (διὰ σχῆμα εἰδωλίου).

σεις με ἀποκεκομμένα τὰ πρὸς τὰ ἔσω κλίνοντα ἄκρα αὐτῶν. Πλακωτὸν εἰς τὸ στήθος γίνεται κυλινδρικὸν ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ, ὃ ὁποῖος δηλοῦται ὡς ὀπὴ εἰς τὸ μέσον τοῦ κορμοῦ. Πηλὸς καστανοκίτρινος καθαρὸς. Ἐπιφάνεια ἀστίλβωτος με γραπτὴν διακόσμησιν (Α3β) ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ τῆς ράχεως. Ὑψος 0,043 - πλάτος κατὰ τοὺς ὤμους 0,06. (Τοῦ τέλους τῆς Μέσης Νεολιθικῆς).

6ον (πιν. 12 - ἀρ. Μ. 9920). Τμήμα ἐκ τοῦ κάτω ἡμίσεος εἰδωλίου (ποὺς ἀγγείου;). Ἐγχαράξεις δηλοῦν τὴν περιοχὴν τῆς κοιλίας καὶ τοῦ ἄκρου ποδός. Πηλὸς ἀνοικτὸς καστανός. Ἐπιφάνεια ὠχροκίτρινος ἐστιλβωμένη με ἴχνη γραπτῆς διακοσμῆσεως (Α3β). Ὑψος 0,044 (Μέσης Νεολιθικῆς).

7ον. (πιν. 12 - ἀρ. Μ. 9921). Κυλινδρικός λαιμὸς (ἢ ποὺς ἀγγείου;). Πηλὸς ὠχροκίτρινος πορώδης. Ἐπιφάνεια ἀστίλβωτος με γραπτὴν διακόσμησιν (Α3β). Ὑψος 0,048.

8ον (πιν. 12 - ἀρ. Μ. 9924). Ἀμορφον εἰδῶλιον, κυλινδρικὸν εὐρυνόμενον κάτω πρὸς δημιουργίαν βάσεως (λαβὴ ἀγγείου;). Πηλὸς τεφρομέλας καθαρὸς. Ἐπιφάνεια καστανοκίτρινος ἐστιλβωμένη. Ὑψος 0,055. (Ὑστέρας Νεολιθικῆς).

9ον (πιν. 12 - ἀρ. Μ. 9917). Τμήμα ἐκ τοῦ ἄνω σώματος ἀμόρφου πλακωτοῦ εἰδωλίου. Πηλὸς τεφρομέλας ἀναμεμειγμένος μετ' ἄμμου. Ἐπιφάνεια ἀστίλβωτος. Ὑψος 0,04 - πλάτος κατὰ τοὺς ὤμους 0,06. (Ὑστέρας Νεολιθικῆς).

10ον (πιν. 12 - ἀρ. Μ. 9919). Τὸ ἀπὸ τῆς ὀσφρος κάτω ἡμισυ γυναικεῖον εἰδῶλιον (πλαγία ὄψις). Προφανῶς τὸ εἰδῶλιον παρίσταται ἐνδεδυμένον. Πηλὸς καστανός. Ἐπιφάνεια ὠχρολέυκος ἐστιλβωμένη με γραπτὴν διακόσμησιν (Β3α3). Ὑψος 0,048. (Ὑστέρας Νεολιθικῆς).

11ον (πιν. 16 : α - ἀρ. Μ. 9928). Ἐπίπεδος τριγωνικὴ κεφαλὴ μετὰ τμήματος τοῦ λαιμοῦ ἐκ λευκοῦ μαρμάρου. Ἡ κυρία, προφανῶς, ὄψις εἶναι ἐστιλβωμένη. Ὑψος 0,033 - πᾶχος 0,004. (Ὑστέρας Νεολιθικῆς).

12ον (πιν. 16 : β - ἀρ. Μ. 9926). Ἀκέραιον ἄμορφον εἰδῶλιον (;) ἐκ τεφρολέυκου μαρμάρου. Μῆκος 0,067 (Ὑστέρας Νεολιθικῆς).

13ον (πιν. 16 : γ - ἀρ. Μ. 9925). Τμήμα ἀμόρφου εἰδωλίου (;) ἐκ λευκοῦ μαρμάρου. Ὑψος 0,043. (Ὑστέρας Νεολιθικῆς).

14ον (πιν. 16 : δ - ἀρ. Μ. 9931. 2) Κεφαλὴ ἀκρολιθικοῦ εἰδωλίου²⁵ (;) ἐκ μαρμάρου. Μῆκος 0,045. (Μέσης ἢ Ὑστέρας Νεολιθικῆς).

15ον (πιν. 12 - ἀρ. Μ. 9927. 1). Μυκηναϊκὸν ἀκέφαλον γυναικεῖον εἰδῶλιον τοῦ τύπου «Ταῦ». Ὑψος 0,05 (LH III Α₂).

16ον (πιν. 12 - ἀρ. Μ. 9927. 2). Κεφαλὴ μετὰ λαιμοῦ καὶ τμήματος τοῦ ὤμου γυναικεῖου μυκηναϊκοῦ εἰδωλίου, πιθανώτατα τοῦ τύπου «Φί». Ὑψος 0,029 (LH III Α₂).

III. ΔΙΑΦΟΡΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ

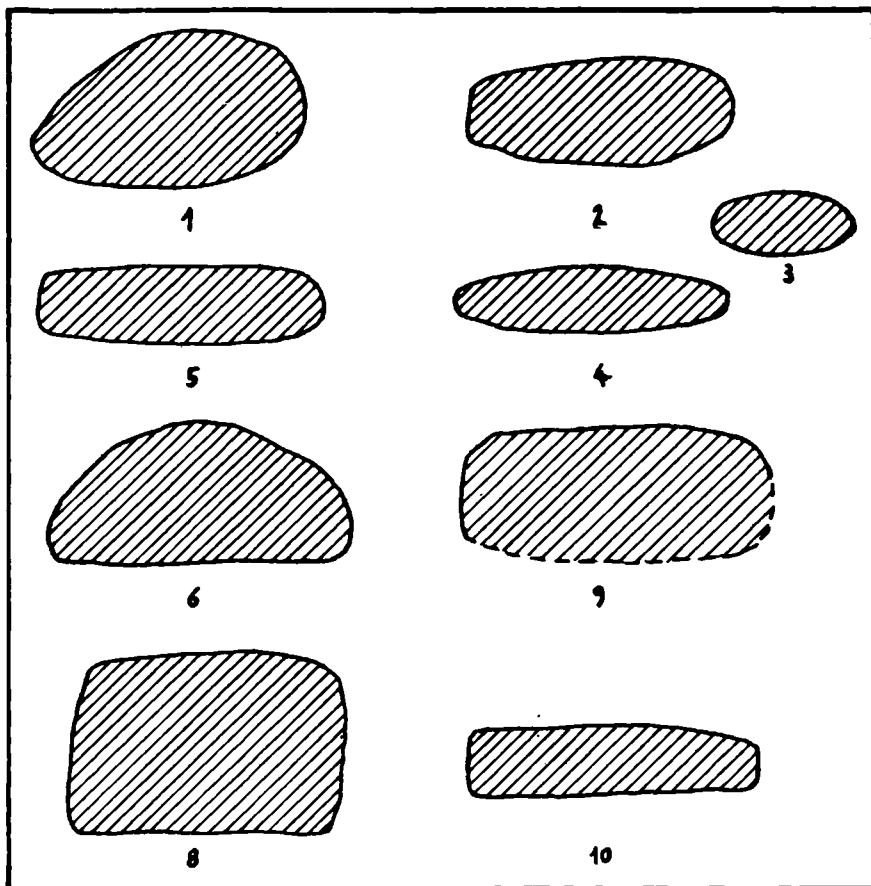
Π ε λ έ κ ε ι ς : Ἐκ τῶν ἔνδεκα πελέκεων (πιν. 14 καὶ 15), ἑπτὰ εἶναι ἀκέραιοι ἢ σχεδὸν ἀκέραιοι (πιν. 14 : 1 - 5, 7, 9) καὶ τρεῖς εἶναι τμήματα πελέκεων : δύο πτέρναι καὶ μία κόψις (πιν. 14 : 6, 8, 10). Ὑπάρχει καὶ μικρὸν τμήμα ἐκ τοῦ σώματος πελέκεως (πιν. 14 : 11).

Τὸ μῆκος τῶν πελέκεων εἶναι ἀπὸ 0,038 - 0,068 καὶ τὸ πλάτος ἀπὸ

25. Pr. Th. fig. 25 a-c.

0,02 - 0,042, αἱ δύο πτέρναι δὲ προέρχονται πιθανόν ἐκ μεγαλύτερων πελέκεων. Ἡ ἐπιφάνεια τῶν περισσοτέρων εἶναι ἐστιλβωμένη.

Εἰς τὴν περιγραφὴν κατωτέρω, οἱ πελέκεες ὑπάγονται κατὰ τὸ σχῆμα

ΣΧ. 7. Τομαὶ πελέκεων (1 : 1).

εἰς τοὺς τύπους τοὺς ὁποίους ἐθέσπισεν ὁ Τσουντας ²⁶. Ἡ περιγραφὴ τοῦ χρώματος τοῦ πετρώματος αὐτῶν βασίζεται εἰς γεωλογικὴν ὁρολογίαν ²⁷. Τὸ πέτρωμα, σερπεντινίτης ²⁸, εἶναι ἐντοπίας προελεύσεως.

26. Δ - Σ, σελ. 307· χρονολόγησις, σελ. 314.

27. Τὰ πετρώματα, σελ. 198 κ. ἐξ.

28. Οἱ σερπεντινίται, ὡς πετρώματα, ἔχουν μικρὸν βαθμὸν σκληρότητος. Εἰδικῶς ὅμως εἰς τὴν περιοχὴν Λαρίσης, οἱ σερπεντινίται ἔχουν σκληρότητα μεγαλυ-

Περιγραφή (πιν. 15 καὶ 16 - πλαγία ὄψις· σχ. 7 ὀριζόντιαι τομαί).

1. Τύπου Α, ἀκέραιος ἐκ πρασίνου σερπεντινίτου μὲ λατύπας ἐκ σερπεντινίτου μαρμάρου ἀνοικτοῦ πρασίνου χρώματος. Ἐπιφάνεια λεία. Μήκος 0,058, πλάτος 0,038 (ἀρ. Μ. 9930. 1).

2. Τύπου Β, σχεδὸν ἀκέραιος ἐκ πρασίνου σερπεντινίτου μὲ μελανοπρασίνοὺς λατύπας. Ἀμφίκυρτος. Ἐπιφάνεια ἐλαφρῶς ἐστιλβωμένη. Μήκος 0,055, πλάτος 0,036 (ἀρ. Μ. 9930. 2).

3. Τύπου Β, ἀκέραιος, ἐκ σερπεντινίτου ἀνοικτοῦ πρασίνου χρώματος μὲ λατύπας αἱ ὁποῖαι σχηματίζουν νεφροειδῆ σχήματα. Ἀμφίκυρτος. Ἐπιφάνεια ἐστιλβωμένη. Μήκος 0,034, πλάτος 0,02 (ἀρ. Μ. 9930. 3).

4. Τύπου Β, ἀκέραιος ἐκ τεφρομέλανος σχιστολιθικοῦ σερπεντινίτου μὲ φλεβίδια ἀνοικτοῦ πρασίνου χρώματος. Ἀμφίκυρτος. Ἐπιφάνεια ἐστιλβωμένη. Μήκος 0,046, πλάτος 0,039 (ἀρ. Μ. 9930. 4).

5. Τύπου Β, ἀκέραιος ἐκ μέλανος σχιστολιθικοῦ σερπεντινίτου. Ἐπιπεδόκυρτος²⁹. Ἐπιφάνεια ἐστιλβωμένη. Μήκος 0,043, πλάτος 0,041 (ἀρ. Μ. 9930. 5).

6. Τύπου Β, πτέρνα ἐπιπεδοκύρτου πελέκως ἐκ μελανοπρασίνου σερπεντινίτου. Ἐπιφάνεια ἐστιλβωμένη. Πλάτος 0,04 (ἀρ. Μ. 9930. 7).

7. Τύπου Β, σμίλη (:) ἐκ μελανοπρασίνου σχιστολιθικοῦ σερπεντινίτου. Ἐπιφάνεια ἐστιλβωμένη. Μήκος 0,032, πλάτος 0,029, πάχος 0,005 (ἀρ. Μ. 9930. 6).

8. Τύπου Γ, πτέρνα πελέκως ἐκ πρασίνου κερατολίθου³⁰. Ἐπιφάνεια ἐστιλβωμένη. Πλάτος 0,035. (ἀρ. Μ. 9930. 10).

9. Τύπου Δ, τμήμα πελέκως ἐκ σερπεντινίτου βαθέος πρασίνου χρώματος. Ἐλλείπουν ἡ ἐτέρα τῶν μακρῶν πλευρῶν καὶ ἡ κόψις κατὰ τὸ ἥμισυ. Ἐπιφάνεια ἐστιλβωμένη. Μήκος 0,068, πλάτος 0,042 (ἀρ. Μ. 9930. 9).

10. Τύπου Δ, κόψις πελέκως ἐκ κερατολίθου χρώματος ἰώδους. Ἐπιφάνεια ἐλαφρῶς ἐστιλβωμένη. Μήκος 0,038, πλάτος 0,038 (ἀρ. Μ. 9930. 8).

11. Τμήμα ἐκ τοῦ σώματος πελέκως ἐκ σερπεντινίτου ὀφίτου. Ἐπιφάνεια ἐστιλβωμένη (ἀρ. Μ. 9930. 11).

Ἄλλα λίθινα ἀντικείμενα - Ὀστέινα ἀντικείμενα.

Παραλληλεπίπεδου σχήματος ἀκέραιον ἀντικείμενον ἐκ χαλαζίτου (:), ἀγνώστου χρήσεως (πιν. 14: 12 - ἀρ. Μ. 9937. 1). Αἱ δύο στεναὶ μακραὶ ἔδραι φέρουν στίλβωσιν. Μήκος 0,059, πλάτος 0,026.

Διάτρητα ψέλια (πιν. 16, 1 - ἀρ. Μ. 9932 2, 3, 4). Δύο κυκλικά ἐκ μέλανος καὶ πρασίνου στεατίτου καὶ ἔν ὥσειδὲς ἔλλειψοειδοῦς τομῆς ἐκ μέλανος κεροστιλβίτου, εἰς τὸ τρήμα τοῦ ὁποίου ὑπάρχουν λεπτοὶ δακτύλιοι ἐκ τῆς διατρήσεως.

Τέσσαρα δισκία (πιν. 16: 3 - ἀρ. Μ. 9934) ἀγνώστου χρήσεως³¹, ἔν ἐκ χαλαζίτου, ἔν ἐκ σερπεντινίτου καὶ δύο ἐκ στεατίτου. Εἰς τὸ μεγαλύτερον, ἡ διάμετρος εἶναι 0,015 καὶ τὸ πάχος 0,005.

τέραν, ἀόφειλομένην εἰς μεταγενεστέραν ἀποκρυστάλλωσιν τῶν ὀρυκτολογικῶν συστατικῶν» : Τὰ Πετρώματα, σελ. 198.

29. Δ - Σ, σελ. 309.

30. Ὁ κερατόλιθος, σκληρότερος τοῦ σερπεντινίτου, ἐνυπάρχει εἰς μικρὰς ποσότητας ἐντὸς αὐτοῦ : Τὰ Πετρώματα, σελ. 244.

31. Ἡ Αὐγή, σελ. 82.

Τμήμα μαρμαρίνου κυλινδρικοῦ ἀντικειμένου (πιν. 16 : 4 - ἀρ. Μ. 9931. 3). Ἐπιφάνεια ἀστίλβωτος. Μῆκος 0,026, διάμετρος 0,014.

Μαρμαρίνον ἐνώτιον, ἀκέραιον θεσσαλικοῦ τύπου³² (πιν. 16 : 5 - ἀρ. Μ. 9931. 4). Ἡ ἐντομή εἶναι λίαν ἀβαθῆς καὶ λεπτή. Ἐπιφάνεια ἐστιλβωμένη. Μῆκος 0,019, διάμετρος ἄνω 0,006.

Τμήμα μαρμαρίνου ἀγγείου (;) (πιν. 16 : 6 - ἀρ. Μ. 9931. 1).

Τριπτήρ μαρμαρίνος σχήματος «χελώνης» (κυρτοεπίπεδος) (πιν. 16 : 7 - ἀρ. Μ. 9931. 5). Μῆκος 0,041, πάχος 0,026.

Τοξοειδῆ ψέλια³³ (;) ἐκ μαρμαρίου (πιν. 16 : 8, 9 - ἀρ. Μ. 9936. 1, 3). Εἰς τὸ ἄνω ἄκρον τῶν ἔφερον τρῆμα. Ἐπιφάνειαι ἐστιλβωμέναι.

Ξέστρον μονόπλευρον (;) καὶ λεπὶς τομῆς τραπεζίου ἐξ ὄψιανου (πιν. 16 : 10, 11 - ἀρ. Μ. 9933. 3, 2).

Λεπὶς ἢ ξέστρον τομῆς τραπεζίου ἐκ μαρμαρίου (πιν. 16 : 13 - ἀρ. Μ. 9933. 1).

Λεπὶς τριγωνικῆς τομῆς ἐξ ὀστού (πιν. 16 : 12 - ἀρ. Μ. 9933. 4), ἐπικεχυμένη διὰ μέλανος χρώματος. Ἀπομίμησης προφανῶς λεπίδος ὄψιανου³⁴.

Ὅστειναι βελόνη (πιν. 16 : 2 - ἀρ. Μ. 9936. 2, 4). Ἐπιφάνειαι ἐστιλβωμέναι.

Ὅστρεον (πιν. 16 : 14 - ἀρ. Μ. 9935) φέρον ἐσωτερικῶς ἐρυθρὸν χρῶμα.

Πήλινα ἀντικείμενα (πιν. 16, 17).

«Κομβίον» (;) ἐκ καστανοτέφρου πηλοῦ (πιν. 16 : 15 - ἀρ. Μ. 9937. 3). Ἡ ἐσωτερικὴ πλευρὰ εἶναι κοίλῃ καὶ φέρει μικρὸν ἐξόγκωμα εἰς τὸ κέντρον.

Ἐξ πήλινα σφαιρίδια³⁵ καὶ τμήμα λιθίνου σφαιριδίου (;) (πιν. 17 : 1, 2, 4 καὶ 3 - ἀρ. Μ. 9938). Ὁ πηλὸς εἶναι τεφρὸς ἢ καστανός.

Δύο σφονδύλια (πιν. 17 : 5, 6 - ἀρ. Μ. 9937. 8, 4), ἐν σφαιρικὸν πεπλατυσμένον διαμέτρου 0,034 καὶ ἐν τετράπλευρον πλευρᾶς 0,031. Πηλὸς καστανός. Ἐπιφάνειαι ἐλαφρῶς ἐστιλβωμέναι.

Πήλινον ἐνώτιον, ἀκέραιον θεσσαλικοῦ τύπου (πιν. 17 : 7 - ἀρ. Μ. 9937. 2). Πηλὸς τεφορμέλας. Μῆκος 0,036, μέγιστη διάμετρος 0,016.

Τὸ τμήμα 8 (πιν. 17 - ἀρ. Μ. 9937. 6) προέρχεται πιθανὸν ἐξ ἐνωτίου ἢ πηνίου.

Πηνίον³⁶ πήλινον ἄνοπτον (πιν. 17 : 10 - ἀρ. Μ. 9937. 7). Πηλὸς καστανέρυθρος ἀναμεμιγμένος μὲ ἄμμον καὶ ἄχυρον. Μῆκος 0,07, διάμετρος 0,049.

Τὸ ἄνω τμήμα ἀγκίστρου ἢ βάρους (;) (πιν. 17 : 9 - ἀρ. Μ. 9932. 1). Πηλὸς τεφοκάστανος ἀναμεμιγμένος μετ' ἄμμου. Ἡ ὀπὴ ἠνοίχθη μετὰ τὴν δπτησιν. Μῆκος 0,04.

32. Ἡ Αὐγή, σελ. 83.

33. Τὸ ὕπ' ἀρ. 9 ὁμοιάζει πρὸς ὀστεινὸν ἀντικείμενον ἐκ Τσαγγλίου ἐρμηνεύμενον ὡς «bow for drilling?» (Pr. Th., σελ. 42).

34. Τὸ γεγονὸς τῶν ἀπομιμήσεων (μαρμαρίνης καὶ ὀστεινῆς), ἄγνωστον, ἀλλωθεν ἐπὶ τοῦ παρόντος, δηλοῖ ὅτι ἡ ἐννοια τῆς λεπίδος ἐταυτίζετο πρὸς τὴν ὅλην κατασκευὴς τῶν κατ' ἐξοχὴν λεπίδων, ἐκ πυριτολίθου ἢ ὄψιανου, καὶ πιθανὸν ὅτι ἡ ὅλη αὐτὴ δέν ὑπῆρχεν εἰς ποσότητα.

35. Διὰ χρονολόγησιν σφαιριδίων : Ἡ Αὐγή, σελ. 119· Hesperia, 1962, σελ. 203.

36. Hesperia, 1962, σελ. 204.

IV. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ἡ ἐξέτασις τοῦ ἀνωτέρω ὕλικου ἔδειξεν ὅτι ἡ Μεσιανὴ Μαγούλα ἀποτελεῖ τυπικὸν νεολιθικὸν συνοικισμόν, ἡ διάρκεια ζωῆς τοῦ ὁποῖου ἐκτείνεται καὶ εἰς τὰς τρεῖς περιόδους τῆς Νεολιθικῆς ἐποχῆς. Τὸ γεγρονός ὅτι εἰς τὴν κεραμεικὴν διεκρίθησαν φάσεις ἐντὸς τῶν περιόδων δὲν σημαίνει καὶ τὴν ὑπαρξίν τῶν ἀντιστοίχων στρωμάτων, πᾶσα δὲ προσπάθεια πρὸς ἀποκατάστασιν στρωματογραφίας ἐκ τοῦ ὕλικου τούτου θὰ κατέληγεν εἰς ἀναληθῆ εἰκόνα.

Τὰ συμπεράσματα τοῦ Τσούντα, ὡς τὰ μόνα προερχόμενα ἐξ ἀνασκαφῆς, δὲν διαφωτίζουν πολὺ τὸ θέμα τοῦτο. Ἀναφέρονται τὰ κάτωθι :

1) Ἡ ἐπίχωσις τῆς δοκιμαστικῆς τομῆς ἦτο «πολὺ ὁμοειδὴς καὶ σχετικῶς πολὺ καθαρὰ». Ἐκ ταύτης ἀπεδείχθη ἀπλῶς ἡ σκοπιμότης, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἀνασκαφέως, τῆς ἐπιχώσεως τοῦ λόφου (πύργος ἢ σκοπιά)³⁷.

2) Εἰς τὴν κορυφὴν καὶ τὴν βάσιν τοῦ λόφου ἀπεκαλύφθησαν λείψανα οἰκημάτων. Ἐκ τοῦ κειμένου πρέπει νὰ συμπεράνωμεν ὅτι τὰ λείψανα ταῦτα ἀνῆκον εἰς τὴν «ἀρχαιοτέραν περίοδον τοῦ λιθικοῦ αἰῶνος» (Ἀρχαιοτέραν καὶ Μέσην Νεολιθικὴν δηλαδὴ), σαφεῖς ὅμως ἐνδείξεις δι' ἀκριβεστέραν χρονολόγησιν τῶν οἰκημάτων δὲν ἀναφέρονται.

3) Ὁ συνοικισμὸς ἤκμασε κατὰ τὴν ἀρχαιοτέραν περίοδον τοῦ λιθικοῦ αἰῶνος, ἐκφράζεται μάλιστα ἡ πιθανότης ὑπάρξεως δύο φάσεων ἐντὸς αὐτῆς («ὅταν ὁ λόφος ἐπεχώσθη ὁ συνοικισμὸς πιθανῶς προϋπῆρχεν»)³⁸. Αἰτιολόγησις τῶν ἀνωτέρω δὲν ἀναφέρεται.

4) Τὰ μελανοβαφεῖ Γ 1 α ὄστρακα συνελέγησαν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ τύμβου ἢ κατὰ τὴν δοκιμαστικὴν ἀνασκαφὴν εἰς μικρὸν βάθος — μετ' αὐτῶν δὲ εὑρέθησαν καὶ τὰ Γ 1 β —³⁹.

Γενικῶς ὅμως διὰ τῶν ἀνωτέρω συμπερασμάτων γίνεται φανερόν, καὶ ἐκ τοῦ παρόντος ὕλικου ἐπαληθεύεται, ὅτι ὁ συνοικισμὸς τῆς Μεσιανῆς Μαγούλας διήρκεσε καθ' ὅλην τὴν Ἀρχαιοτέραν καὶ Μέσην Νεολιθικὴν περίοδον, ὑπῆρχε δὲ καὶ ἐπὶ τινα χρόνον εἰς τὴν Ὑστέραν Νεολιθικὴν. Εἶναι δυνατόν νὰ προστεθῇ ὅτι ἡ μετάβασις ἐκ τῆς Ἀρχαιοτέρας εἰς τὴν Μέσην καὶ ἐκ ταύτης εἰς τὴν Ὑστέραν νεολιθικὴν περίοδον ὑπῆρξεν συνεχῆς (ὄστρακα «Cardium» ἀφ' ἐνός — κεραμεικὴ παρακμῆς Α 3 β, ὄστρακα Γ 1 β καὶ εἰδώλια ἀφ' ἑτέρου).

37. Δ - Σ, σελ. 123 - 124. Ἄλλως ἐρμηνεύεται ὁ τύμβος ὑπὸ τῶν Wace - Thompson (Pr Th. σελ. 55).

38. Δ - Σ, σελ. 123.

39. Δ - Σ, σελ. 241 καὶ 243.

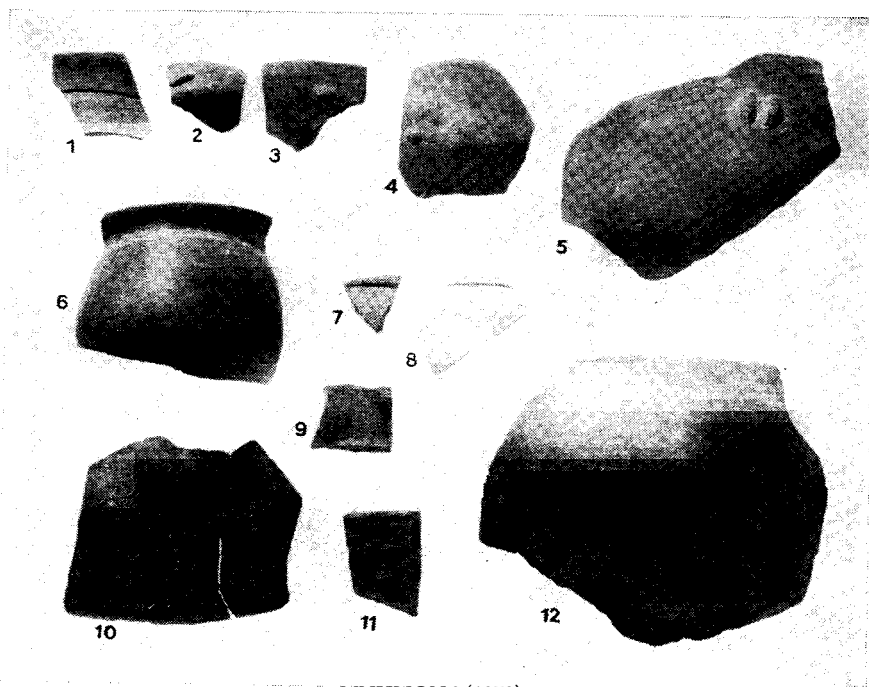
Ἐν σχέσει τέλος πρὸς τοὺς γειτονικοὺς συνοικισμοὺς ἡ Μεσιανὴ ἐμφανίζει ὁμοιότητας πρὸς τὸν συνοικισμὸν τῆς Ὀτζάκι - Μαγούλας.

ΤΑΥΤΙΣΙΣ ΣΧΕΔΙΩΝ — ΠΙΝΑΚΩΝ

Σχέδιον 2 :	α - στ	=	πιν. 2 :	12, 7, 8, 6, 9, 11.
	η - ιβ	—	πιν. 2 :	10, 2, 4, 5, 1.
Σχέδιον 3 :	α	=	πιν. 3 :	11.
	β	—	πιν. 4 :	2.
Σχέδιον 4 :	α, β	=	πιν. 3 :	1, 6.
	γ, δ	=	πιν. 6 :	1, 2.
	στ - θ		πιν. 6 :	6, 8, 12, 4.
	ι - ιγ	=	πιν. 5 :	10, 4, 7, 11.
Σχέδιον 5 :	α - γ	—	πιν. 8 :	11, 12, 4,
	ε - ζ		πιν. 8 :	3, 7, 8.
	η - ιβ	—	πιν. 9 :	5, 8, 7, 6, 11α.
Σχέδιον 6 :	α - ε, ζ	—	πιν. 10 :	13, 15, 12, 14, 2, 7.
	θ	—	πιν. 9 :	1.
	ια, ιδ	—	πιν. 10 :	5, 18.
	ι, ιβ, ιγ	—	πιν. 11 :	1, 13, 9.
	ιε, ιστ, ιζ	—	πιν. 11 :	6, 8, 7.

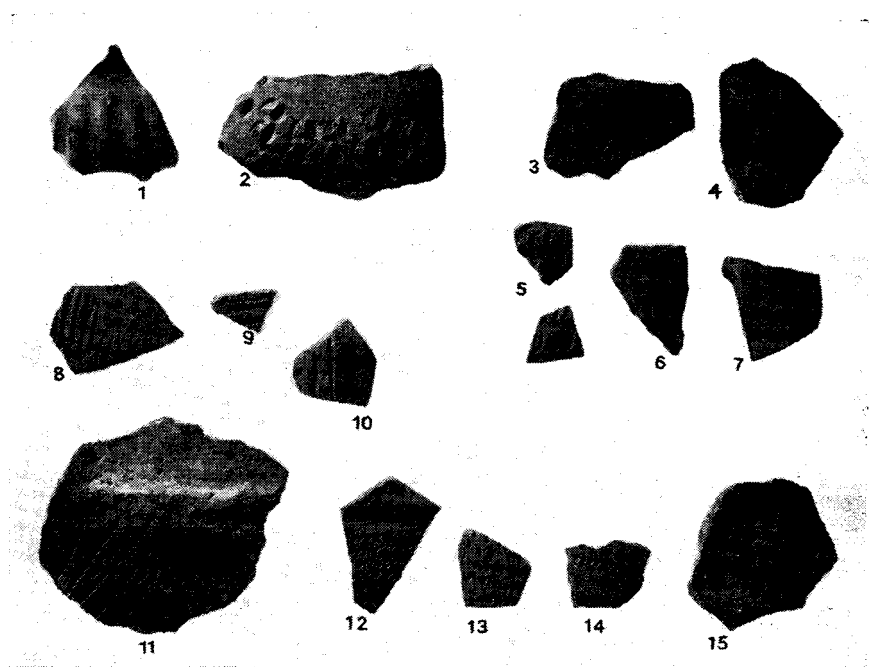

Πίν. 1. Μεσιανή Μαγούλα. Μονόχρωμος φιάλη της Ἀρχαιότερας νεολιθικής.

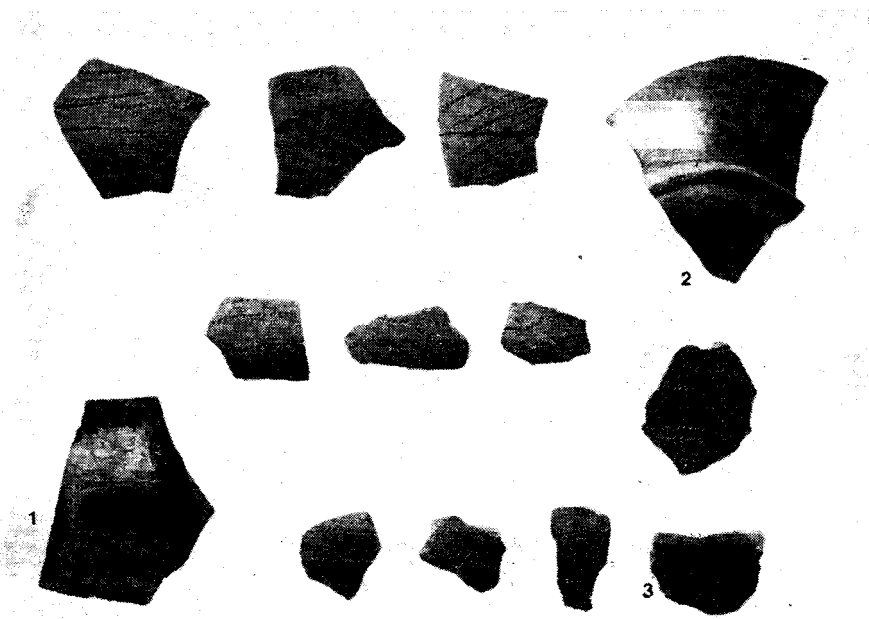

ΜΝΗΜΩΝ 3 (1973)

Πίν. 2. Μεσιανή Μαγούλα. Μονόχρωμα ἀρχαιότερας νεολιθικής.
 Ψηφιοποιήθηκε από τη Βιβλιοθήκη του Ιονίου Πανεπιστημίου
 Με την άδεια της Εταιρείας Μελέτης Νέου Ελληνισμού

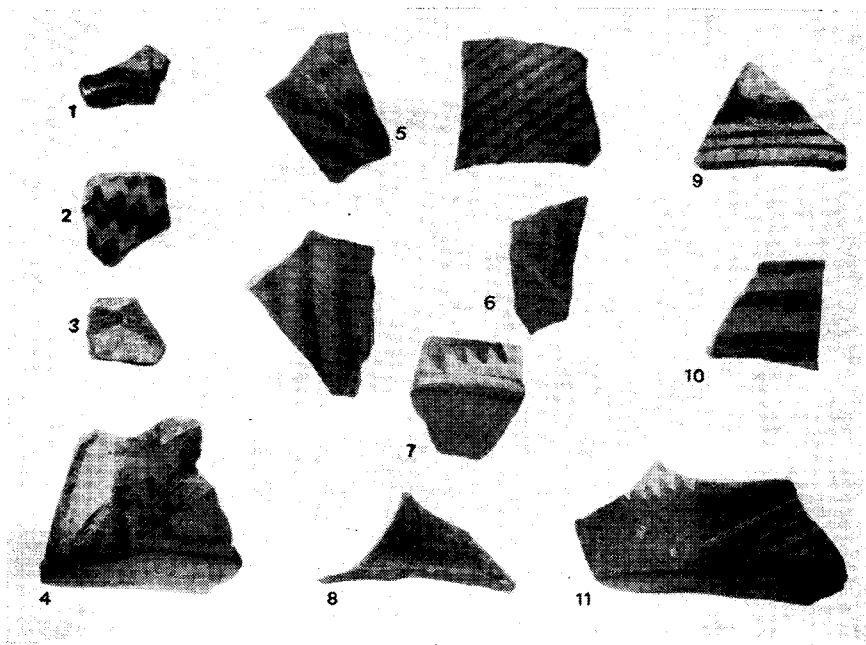

Πίν. 3. Μεσιανὴ Μαγούλα. Ἐμπιέστα ἀρχαιοτέρας νεολιθικῆς.

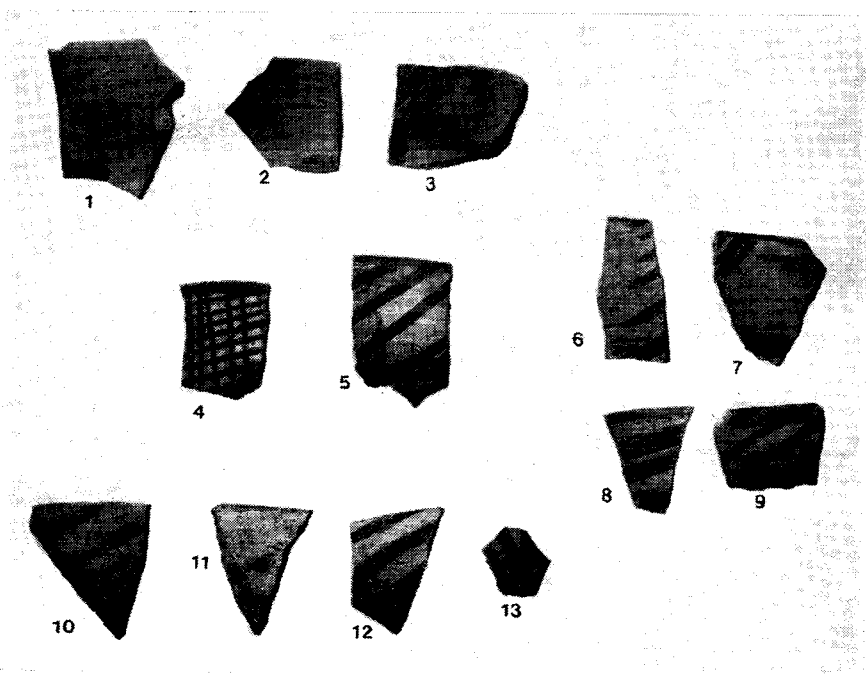

Πίν. 4. Μεσιανὴ Μαγούλα. Πρώιμον γραπτὸν — «Cardium»
ἀρχαιοτέρας νεολιθικῆς.
ΜΝΗΜΩΝ 3 (1973)

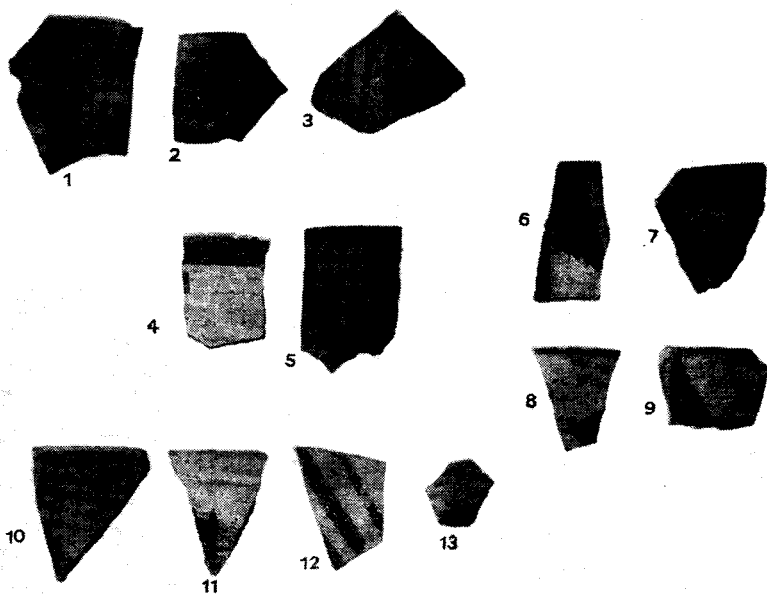

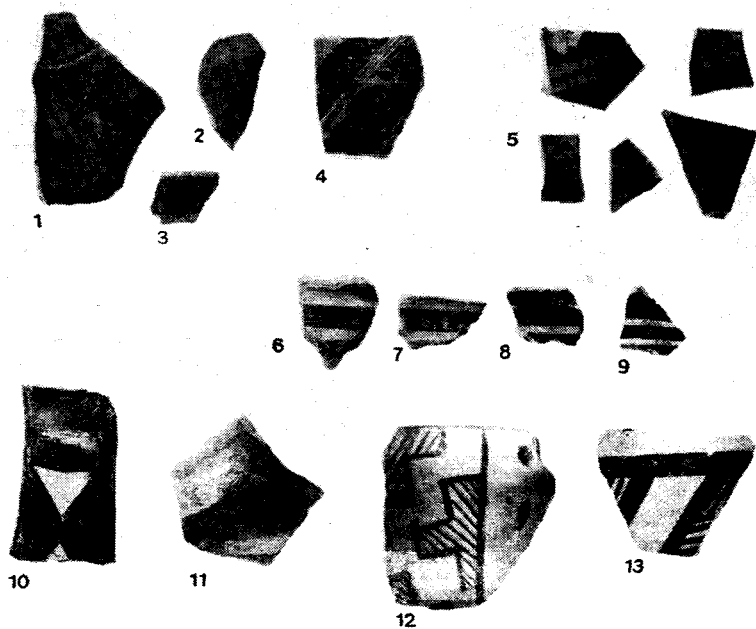
Πίν. 5. Μεσιανή Μαγούλα. Γραπτά και ξεστόν (θρ. 10) Μέσης νεολιθικής

Πίν. 6. Μεσιανή Μαγούλα. (Γραπτά (Α₃β, Α₃γ) Μέσης νεολιθικής.
ΜΝΗΜΩΝ 3 (1973)

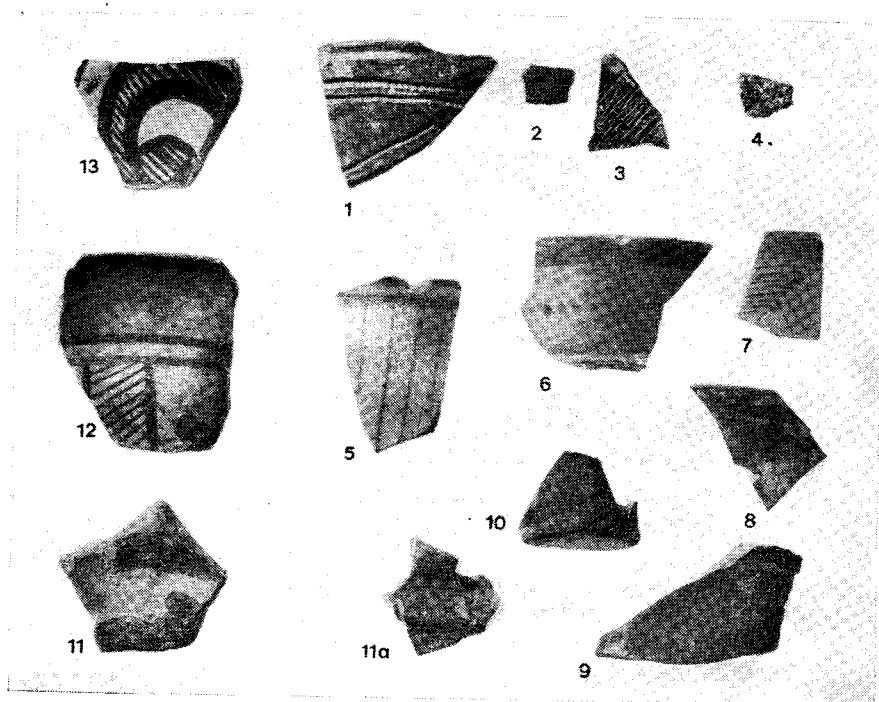

Πίν. 7. Μεσιανὴ Μαγούλα. Ἐσωτερικὴ ἐπιφάνεια γραπτῶν (A₃β, A₃γ) Μέσης νεολιθικῆς.

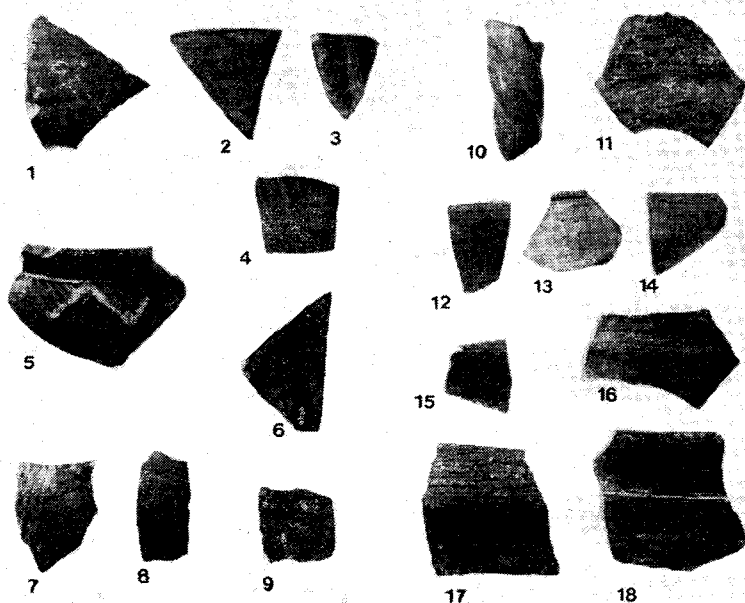

MNHΜΩΝ 3 (1973)

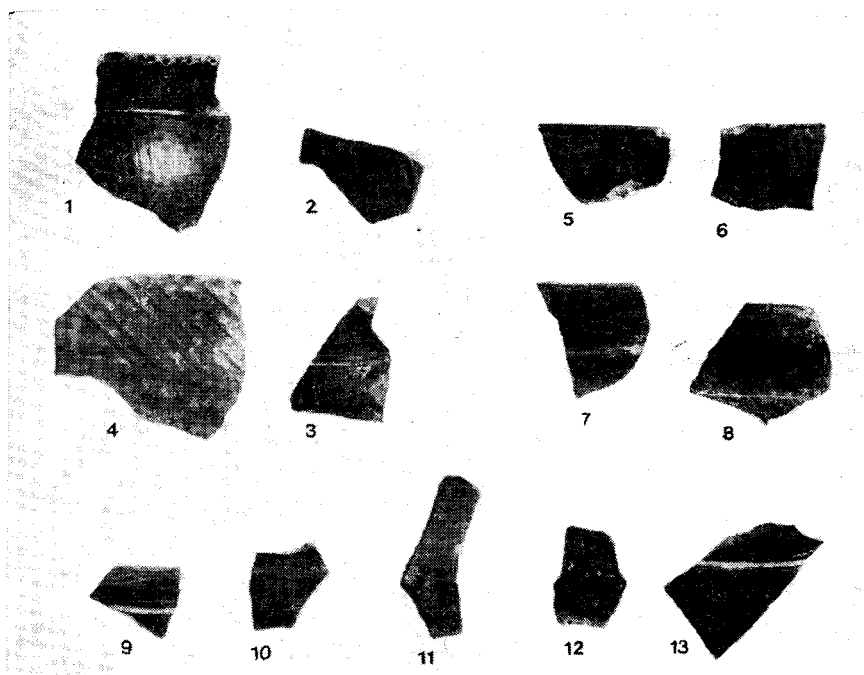
Πίν. 8. Μεσιανὴ Μαγούλα. Γραπτὰ (I, II, IV) Ὑστέρας νεολιθικῆς.
 Ὑψιοποιήθηκε ἀπὸ τὴ Βιβλιοθήκη τοῦ Ἰονίου Πανεπιστημίου
 Με τὴν ἀδεία τῆς Εταιρείας Μελέτης Νέου Ἑλληνισμοῦ

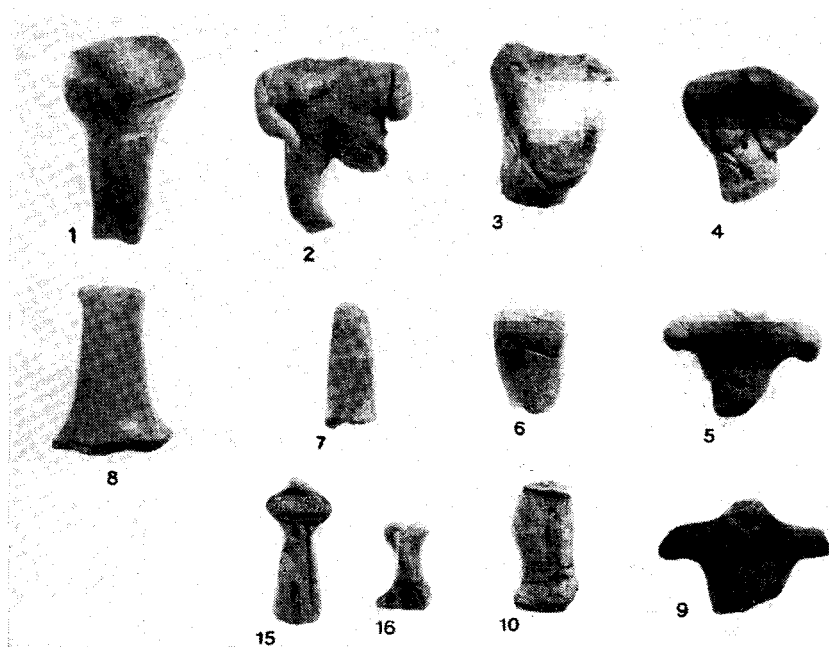
Πίν. 9. Μεσιανή Μαγούλα. Γραπτά, Έγχάρακτα, Τεφρά (Γ1β)
Υστέρας νεολιθικής.

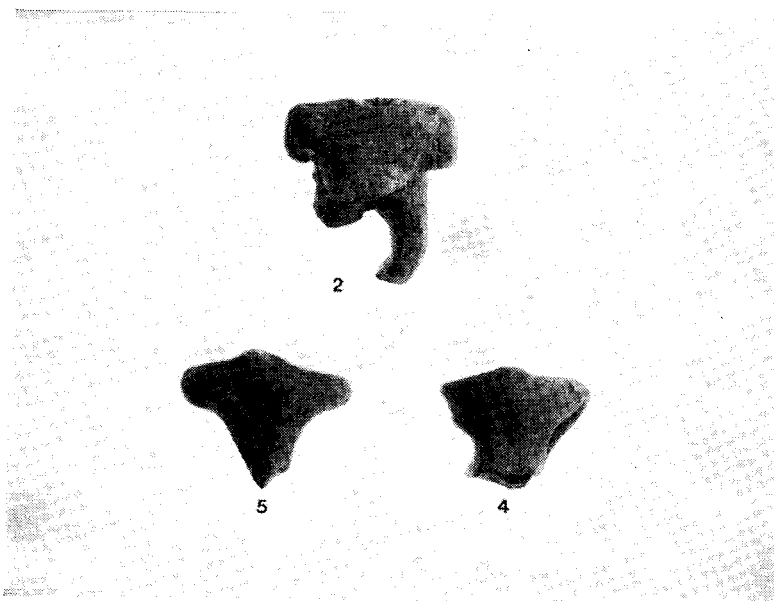
Πίν. 10. Μεσιανή Μαγούλα. Μελανόραφη. Υστέρας νεολιθικής.

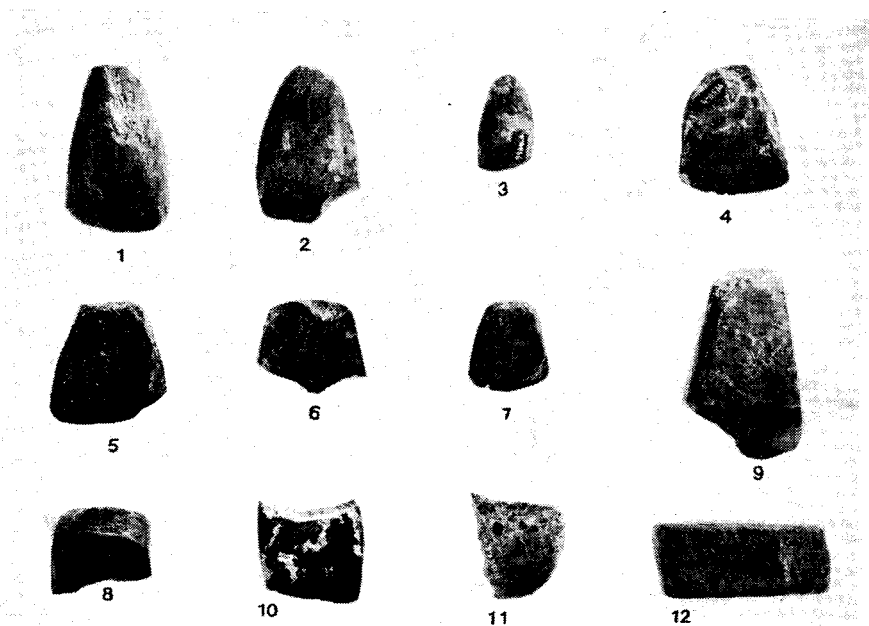
Πίν. 11. Μεσιανὴ Μαγούλα. Μελανοβαφῆ Ὑστέρως Νεολιθικῆς.

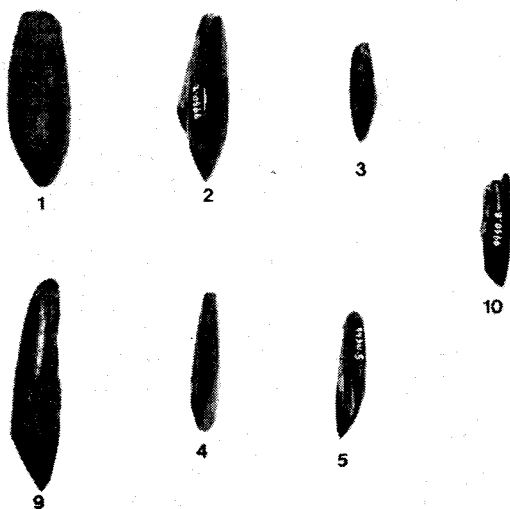
Πίν. 12. Μεσιανὴ Μαγούλα. Νεολιθικά καὶ μυκηναϊκά πῆλινα εἰδώλια.
ΜΝΗΜΩΝ 3 (1973)

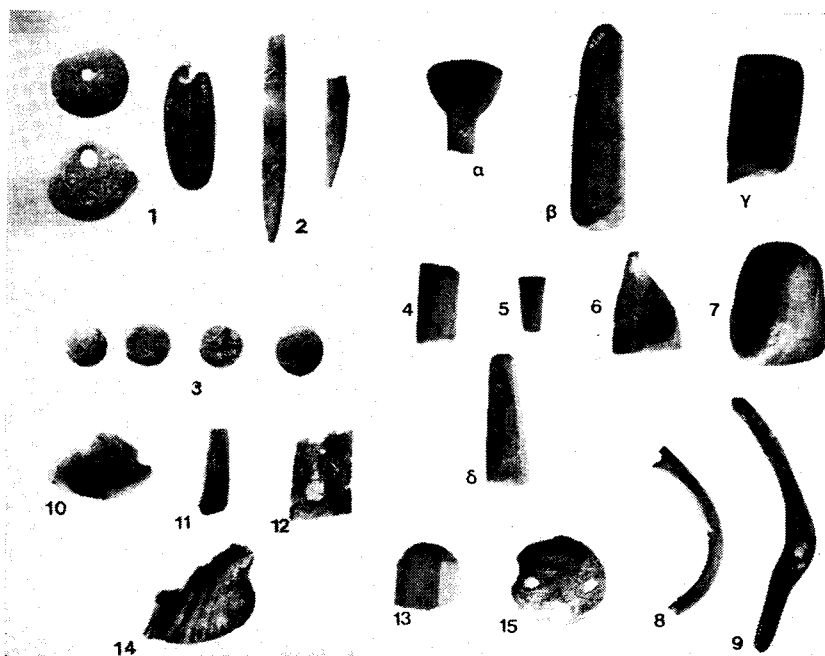
Πίν. 13. Μεσιανὴ Μαγούλα. Ὅπισθία ὄψις πηλίνων εἰδωλίων
Μέσης νεολιθικῆς.

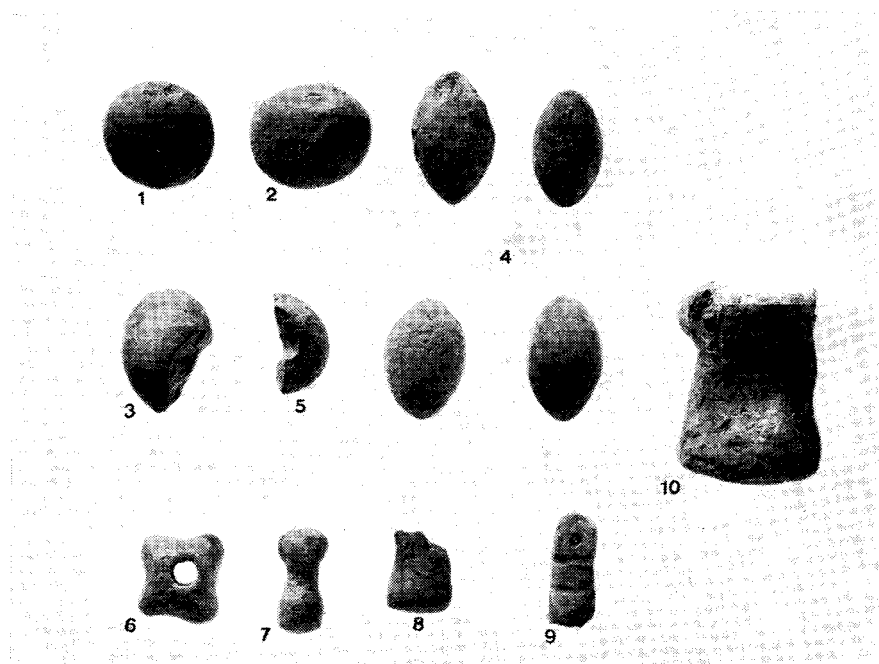
Πίν. 14. Μεσιανὴ Μαγούλα. Πελέκεις καὶ λίθινον ἀντικείμενον.

Πίν. 15. Μεσιανή Μαγούλα. Πλαγία ὄψις πελέκων.

Πίν. 16. Μεσιανή Μαγούλα. Μαρμάρινα ειδώλια — Διάφορα αντικείμενα.

Πίν. 17. Μεσιανὴ Μαγούλα. Πήλινα ἀντικείμενα.